



แนวทางการขอรับและจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ
หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543

กองบริหารการเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ
กรมบัญชีกลาง



แนวทางการขอรับและจ่าย
เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

คำนำ

ประชาชน บุคคลซึ่งเป็นพลเมืองดี หรือผู้ซึ่งมิได้มีฐานะเป็นข้าราชการ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ราษฎร อาสาสมัคร ฯลฯ ที่ได้ให้การช่วยเหลือราชการ ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ ปฏิบัติการตามหน้าที่หรือช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และผลของการกระทำดังกล่าวนั้น เป็นเหตุให้ตนเองได้รับอันตราย บาดเจ็บ สูญเสียอวัยวะ พิการทุพพลภาพจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการ ประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ หรือถึงแก่ความตาย มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากทางราชการ ได้แก่ เงินชดเชยกรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพขนาดหนัก เงินชดเชยกรณีสูญเสียอวัยวะ เงินดำรงชีพรายเดือน เงินชดเชยในระหว่างเข้ารับการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และค่าจัดการศพ แล้วแต่กรณี

การขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือ การปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 ยังพบปัญหาในการขอรับและการเบิกจ่าย เช่น ส่วนราชการผู้ขอ ไม่ได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด การส่งหลักฐานไม่ครบถ้วน ผู้ประสบภัยหรือทายาทไม่ทราบสิทธิอันพึงมีพึงได้ และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ประกอบกับกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์มีการแก้ไข เพิ่มเติมหลายครั้ง ส่งผลให้ผู้มีสิทธิไม่ได้รับสิทธิหรือได้รับสิทธิล่าช้า ดังนั้น กรมบัญชีกลาง ในฐานะฝ่าย เลขาธิการคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย จึงได้จัดทำแนวทางการขอรับและจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ผู้ประสบภัย ทายาทของผู้ประสบภัย และบุคคลทั่วไป ได้ทราบถึงกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการในการขอรับและการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ ผู้ประสบภัยได้อย่างถูกต้อง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวทางการขอรับและจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจะเป็นประโยชน์ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ในการปฏิบัติงานขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

กองบริหารการเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ

กรมบัญชีกลาง

กันยายน 2568

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 ความเป็นมา.....	1
เจตนารมณ์ของกฎหมาย	1
คำนิยาม	2
บทที่ 2 หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย.....	4
หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินชดเชย	4
หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินดำรงชีพ	5
หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล.....	6
หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ	7
บทที่ 3 การยื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์.....	8
ระยะเวลายื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์.....	8
สถานที่ยื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์	8
เอกสารประกอบคำขอรับเงินสงเคราะห์	8
1. เงินชดเชยกรณีเสียชีวิต	8
2. เงินชดเชยและเงินดำรงชีพ กรณีสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพขนาดหนัก	9
3. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	10
4. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ.....	11
บทที่ 4 การพิจารณาสั่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย	12
1. เงินชดเชย เงินดำรงชีพ และเงินชดเชยกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลตามคำสั่งแพทย์	12
2. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	13
3. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ.....	14
แผนภาพแสดงขั้นตอนการขอรับและการพิจารณาสั่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย	15
1. เงินชดเชย เงินดำรงชีพ	15
2. ค่ารักษาพยาบาล และเงินชดเชยในระหว่างที่เข้ารับการรักษาพยาบาล.....	16
3. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลบางประเภทที่ไม่อาจเบิกได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่า ด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544	17
4. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ.....	18
ภาคผนวก.....	19
กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	20
แบบคำขอรับ.....	21
ตัวอย่างการพิจารณาเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจาก การช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543	31

บทที่ 1 ความเป็นมา

เจตนารมณ์ของกฎหมาย

ข้าราชการ หรือบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างข้าราชการตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อเข้ารับราชการ หรือปฏิบัติงานครบตามระยะเวลาโดยไม่มีความผิด และเมื่อพ้นจากราชการ จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้เป็นค่าตอบแทน และกรณีที่ถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด บำนาญพิเศษ หรือเงินทำขวัญ แล้วแต่กรณี สำหรับการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติไม่ได้มีแต่เฉพาะข้าราชการเท่านั้น ยังมีบุคคลประเภทอื่น ๆ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน อปพร. ชรบ. รวมทั้งพลเมืองดีทั่วไป ก็สามารถให้ความช่วยเหลือราชการหรือปฏิบัติงานของชาติ หรือเสนอตนเข้ามา ช่วยเหลืองานของภาครัฐและการช่วยเหลือบุคคลอื่นเพราะเห็นแก่หน้าที่มนุษยธรรม (พลเมืองดี) อีกเป็นจำนวนมาก เมื่อบุคคลเหล่านี้ได้รับอันตราย ถูกประทุษร้ายหรือเจ็บป่วย เนื่องมาจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือปฏิบัติหน้าที่พลเมืองดี ทางราชการจึงได้บัญญัติกฎหมายเพื่อให้ความช่วยเหลือ แก่บุคคลดังกล่าว คือ พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2497 เป็นครั้งแรก โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ความช่วยเหลือหรือ ได้รับการสงเคราะห์ไว้ว่า ผู้ที่จะได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับการสงเคราะห์จากทางราชการต้องเป็นการ ได้รับอันตรายจนพิการเสียแขนหรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอดหรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว และแสดงว่าถึงทุพพลภาพ เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ช่วยเหลือราชการ
- (2) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ
- (3) ช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
- (4) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติในเมื่อการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่ง

โดยชอบของเจ้าพนักงาน

กฎหมายได้มีการปรับปรุง แก้ไขมาเป็นลำดับเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 ได้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ดังนี้

1. พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2497
2. พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2502
3. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2514
4. พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2516

และได้กำหนดเพิ่มเติม โดยให้ผู้ประสบภัยซึ่งสูญเสียอวัยวะอื่น ๆ นอกจากแขน ขา หูหนวกทั้งสองข้างหรือตาบอดได้รับการสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยต้องพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่ง ในการประกอบอาชีพหรือการดำรงชีพ สมควรให้ได้รับเงินดำรงชีพเป็นรายเดือนด้วย ปัจจุบันมีกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543

- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลา ในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติ ตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ และกำหนด ลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพ หรือในการดำรงชีพ พ.ศ. 2544

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ และกำหนด ลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพ หรือในการดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544

- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544

- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

คำนิยาม

1. ผู้ประสบภัย หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือถูกประทุษร้ายถึงสูญเสียชีวิต หรือ สมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไป หรือทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บจนไม่สามารถใช้กำลังกาย หรือความคิดประกอบอาชีพได้ตามปกติ หรือถึงแก่ความตายเพราะเหตุกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

1. ช่วยเหลือราชการ
2. ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ
3. ปฏิบัติการตามหน้าที่หรือช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
4. ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติในเมื่อการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่ง

โดยชอบของเจ้าพนักงาน

ให้ถือว่าเป็นผู้ประสบภัยที่มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ เว้นแต่การถูกประทุษร้ายหรือการ ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บนั้น เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

2. การช่วยเหลือราชการ หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งช่วยเหลือราชการด้วยความสมัครใจของตนหรือ ผู้ที่ถูกร้องขอจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งในการช่วยเหลือนั้นเป็นไปในลักษณะความยินยอม พร้อมใจของตนเอง โดยมีได้หวังผลตอบแทนใด ๆ จากทางราชการ แต่ทางราชการอาจจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้เป็นการตอบแทน การช่วยเหลือราชการนั้นได้ตามสมควร เช่น ในรูปของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้น แต่มิได้เป็นการจ่าย ในลักษณะค่าตอบแทนการทำงานเป็นหลัก

3. การปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ โดยการปฏิบัติงานของชาติ หมายถึง การปฏิบัติงานในระดับงานที่เป็นนโยบายของรัฐบาลที่มีการมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้น กรณีเป็นงานที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หรือเพื่อความปลอดภัยของบุคคลนั้นและครอบครัว เช่น การได้รับ มอบหมายให้ปฏิบัติงานในด้านความมั่นคง หรือการปราบปรามผู้มีอิทธิพล จึงจำเป็นต้องปกปิดชื่อ หรือข้อมูล ส่วนบุคคลของบุคคลดังกล่าวซึ่งหากบุคคลดังกล่าวประสบอันตรายแล้วต้องอาศัยข้อมูลหรือหลักฐานจากบุคคล

หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นหลักฐานในการได้รับการสงเคราะห์ อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานของชาติ
หมายรวมถึงการปฏิบัติงานของชาติในทุกด้านโดยมิได้หมายถึงเฉพาะในด้านความมั่นคงแต่เพียงอย่างเดียว
การปฏิบัติงานของชาติอาจมีค่าตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานได้ตามสมควรแต่ต้องไม่เป็นไปในลักษณะของ
ค่าตอบแทนซึ่งมีกฎหมาย ระเบียบ กำหนดไว้ชัดเจนให้จ่ายได้ เช่น เงินที่จ่ายเพื่อให้ไปปฏิบัติราชการลับ
ปราบปรามผู้ก่อการร้าย เป็นต้น

4. การปฏิบัติการตามหน้าที่ หรือช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
แยกพิจารณาได้ ดังนี้

การปฏิบัติการตามหน้าที่ หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ เช่น กำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น โดยมีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ เช่นเดียวกับการปฏิบัติการตามหน้าที่
ของข้าราชการ แต่เนื่องจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวเมื่อได้รับอันตรายเนื่องมาจากเหตุปฏิบัติการตามหน้าที่ แต่ไม่มี
กฎหมายที่กำหนดสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับข้าราชการ ดังนั้น จึงได้รับการสงเคราะห์ตามกฎหมายฉบับนี้

การช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด เช่น ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 374 บัญญัติไว้สรุปว่า ผู้ใดเห็นผู้อื่นตกอยู่ในอันตรายแห่งชีวิต ซึ่งตนอาจช่วยได้ โดยไม่ควรถูก
กลัวอันตรายแก่ตนเองหรือผู้อื่น หรือตามกฎหมายอื่นที่ได้กำหนดการช่วยเหลือไว้ เป็นต้น

5. ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติการณ์นั้นต้องไม่ขัดกับ
คำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งสมัครใจทำการช่วยเหลือบุคคลอื่นโดยการช่วยเหลือนั้น
ไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือ แต่เป็นการช่วยเหลือตามหน้าที่มนุษยธรรม
ทั้งนี้ การช่วยเหลือดังกล่าวต้องไม่เป็นการขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน เช่น เกิดเหตุเพลิงไหม้และมีบุคคลอื่น
ติดอยู่ในกองเพลิง ซึ่งขณะนั้นมีเจ้าหน้าที่ระงับเหตุเพลิงไหม้และให้ความช่วยเหลือผู้ที่ติดอยู่ในกองเพลิงอยู่แล้ว
โดยเจ้าหน้าที่ได้ห้ามบุคคลผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุเพราะอาจเกิดอันตรายได้
แต่บุคคลนั้นไม่เชื่อกลับเข้าไปช่วยเหลือผู้ที่ติดอยู่ในกองเพลิง จนทำให้ได้รับอันตราย เช่นนี้ถือได้ว่าเป็นการขัดคำสั่ง
โดยชอบของเจ้าพนักงาน

6. เงินชดเชย คือ เงินที่จ่ายเป็นก้อนครั้งเดียวให้แก่ผู้ประสบภัยที่ได้รับบาดเจ็บ สูญเสียอวัยวะ
ทุพพลภาพ หรือทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ
หรือต้องเข้ารับการรักษายาบาลตามคำสั่งของแพทย์ หรือจ่ายให้แก่ทายาทของผู้ประสบภัยในกรณี
ที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

7. เงินดำรงชีพ คือ เงินที่จ่ายเป็นรายเดือนให้แก่ผู้ประสบภัยที่พิการทุพพลภาพขนาดหนัก
จนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพ หรือในการดำรงชีพ

8. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล คือ ค่าใช้จ่ายซึ่งผู้ประสบภัยได้ใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล
จากสถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการ
การรักษาพยาบาลของข้าราชการ ซึ่งสถานพยาบาลเรียกเก็บในการรักษาพยาบาล ดังนี้

- ค่ายา ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน ค่าน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด
ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค
- ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซม
- ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างผู้พยาบาลพิเศษ
ค่าธรรมเนียมพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกันที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ
- ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษายาบาล

5. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ คือ เงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายโดยจ่ายให้แก่
ทายาทซึ่งจัดการศพ หรือผู้จัดการศพของผู้ประสบภัย

บทที่ 2

หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพ หรือในการดำรงชีพ พ.ศ. 2544 ดังนี้

1. หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินชดเชย

1.1 กรณีผู้ประสบภัยเสียชีวิต ให้จ่ายเป็นก้อนครั้งเดียว ในอัตรา 30 เท่า อัตราเงินเดือนแรกบรรจุตำแหน่งสูงสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย

1.2 กรณีการสูญเสียอวัยวะ ให้จ่ายเป็นก้อนครั้งเดียวตามการสูญเสียอวัยวะ ซึ่งกำหนดเป็นจำนวนเท่าของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุตำแหน่งสูงสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย โดยคำนวณดังนี้

(1) กรณีทุพพลภาพขนาดหนัก	ได้ 30 เท่าของอัตราเงินเดือน
(2) แขนขาดข้างหนึ่ง	ได้ 24 เท่าของอัตราเงินเดือน
(3) ขาขาดข้างหนึ่ง	ได้ 22 เท่าของอัตราเงินเดือน
(4) มือขาดข้างหนึ่ง	ได้ 18 เท่าของอัตราเงินเดือน
(5) เท้าขาดข้างหนึ่ง	ได้ 15 เท่าของอัตราเงินเดือน
(6) เท้าขาดสองข้าง	ได้ 24 เท่าของอัตราเงินเดือน
(7) สูญเสียลูกตาข้างหนึ่ง	ได้ 11 เท่าของอัตราเงินเดือน
(8) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็น ร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาข้างหนึ่ง หรือสูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน (binocular vision)	ได้ 10 เท่าของอัตราเงินเดือน
(9) หูหนวกทั้งสองข้าง	ได้ 9 เท่าของอัตราเงินเดือน
(10) หูหนวกข้างหนึ่ง	ได้ 4 เท่าของอัตราเงินเดือน
(11) นิ้วหัวแม่มือขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ 4 เท่าของอัตราเงินเดือน
(12) นิ้วชี้ขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ 3 เท่าของอัตราเงินเดือน
(13) นิ้วกลางขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ 3 เท่าของอัตราเงินเดือน
(14) นิ้วนางขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ 2 เท่าของอัตราเงินเดือน
(15) นิ้วก้อยขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ 1 เท่าของอัตราเงินเดือน
(16) นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ 3 เท่าของอัตราเงินเดือน
(17) นิ้วเท้าอื่นขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ 1 เท่าของอัตราเงินเดือน
(18) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์	ได้ 25 เท่าของอัตราเงินเดือน
(19) สูญเสียอวัยวะอื่นใด นอกจาก (2) ถึง (18) ให้แพทย์ที่ทางราชการรับรองเป็นผู้วินิจฉัยการสูญเสีย หรือเปรียบเทียบว่ามีผลเทียบเท่ากับการสูญเสียอวัยวะส่วนใดตาม (2) ถึง (18)	

การสูญเสียอวัยวะหลายส่วนตาม (2) ถึง (19) ให้คำนวณเงินชดเชยทุกส่วนแต่เมื่อรวมกันแล้ว ต้องไม่เกิน 30 เท่าของอัตราเงินเดือน เช่น ผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บขาข้างหนึ่ง และขาข้างหนึ่ง จะได้รับเงินชดเชย $24.5 + 22.5 = 47$ เท่าของอัตราเงินเดือน กรณีนี้ผู้ประสบภัยจะได้รับเงินชดเชย 30 เท่าของอัตราเงินเดือน

กรณีที่ผู้ประสบภัยต้องเข้ารับการรักษายาบาลตามคำสั่งแพทย์ ให้ได้รับเงินชดเชย ในระหว่างที่เข้ารับการรักษายาบาลในอัตราต่อวัน โดยนำอัตราเงินเดือนหารด้วยจำนวนวันสามสิบวัน โดยผู้ประสบภัยจะได้รับเงินชดเชยเป็นก้อนจ่ายเพียงครั้งเดียว

1.3 ลักษณะของการสูญเสียอวัยวะ

- | | |
|--|--|
| (1) แขนขาด | หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อศอกขึ้นมา |
| (2) ขาขาด | หมายความว่า ขาดตั้งแต่หัวเข่าขึ้นมา |
| (3) มือขาด | หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อมือขึ้นมา |
| (4) เท้าขาด | หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อเท้าขึ้นมา |
| (5) นิ้วขาด | หมายความว่า ขาดเกินหนึ่งข้อขึ้นไป สำหรับนิ้วหัวแม่มือ และนิ้วหัวแม่เท้า และขาดเกินสองข้อขึ้นไปสำหรับนิ้วอื่น ๆ |
| (6) นิ้วขาดหนึ่งข้อ | หมายความว่า ขาดตั้งแต่ปลายนิ้วแต่ไม่เกินระดับข้อปลายนิ้ว |
| (7) นิ้วขาดสองข้อ | หมายความว่า ขาดเกินหนึ่งข้อขึ้นไปแต่ไม่เกินสองข้อ |
| (8) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็น ตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่า หมายความว่า ไม่สามารถมองเห็นอักษรบนแผ่นป้ายวัดสายตาตามมาตรฐานได้ในระยะห่างจากป้ายสามเมตร ในขณะที่คนตาปกติสามารถมองเห็นได้ในระยะห่างจากป้ายหกสิบเมตร | |
| (9) สูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน หมายความว่า เมื่อใช้ตาข้างที่ไม่ปกติ ร่วมกับตาอีกข้างหนึ่งแล้วไม่สามารถมองเห็นได้อย่างคนตาปกติและถือว่าการสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นของตาข้างที่ไม่ปกตินั้น | |

การสูญเสียอวัยวะส่วนใด หรือการที่อวัยวะส่วนใดสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง ซึ่งไม่สามารถจะรักษาให้หายเป็นปกติได้ให้ถือว่าอวัยวะส่วนนั้นขาดด้วย

1.4 การหมดสิทธิรับเงินชดเชย กรณีที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง หรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกันด้วย ถ้าผู้นั้นได้รับเงินทำขวัญหรือเงินอื่นใดสำหรับเหตุการณ์เดียวไปแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 เว้นแต่ การได้รับเงินทำขวัญ หรือเงินอื่นใดที่ได้รับนั้น มีจำนวนต่ำกว่าเงินชดเชยที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัติ สงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ พ.ศ. 2543 ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

2. หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินดำรงชีพ

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยต้องพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพ หรือในการดำรงชีพ นอกจากจะได้รับเงินชดเชยแล้ว ผู้ประสบภัยจะได้รับเงินดำรงชีพเป็นรายเดือนตลอดชีพ ซึ่งลักษณะความพิการที่จะมีสิทธิได้รับเงินดำรงชีพเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1 ลักษณะความพิการที่จะมีสิทธิได้รับเงินดำรงชีพ

(1) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะและหรือกระดูกสันหลัง เป็นเหตุให้มือหรือแขนทั้งสองข้าง มือข้างหนึ่งกับแขนข้างหนึ่ง เท้าหรือขาทั้งสองข้าง เท้าข้างหนึ่งกับขาอีกข้างหนึ่ง มือหรือแขนข้างหนึ่งกับเท้าอีกข้างหนึ่ง สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง

(2) สูญเสียลูกตาทั้งสองข้าง หรือสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้างหรือสูญเสียลูกตาข้างหนึ่งกับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาอีกข้างหนึ่ง

(3) แขนขาดข้างหนึ่งกับมือขาดข้างหนึ่ง

(4) ขาขาดสองข้าง หรือขาขาดข้างหนึ่งกับเท้าขาดอีกข้างหนึ่ง

(5) เท้าหรือขาขาดข้างหนึ่งกับมือหรือแขนขาดอีกข้างหนึ่ง

(6) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะอันเป็นเหตุให้เกิดความผิดปกติของความรู้สึกตัวและหรือจิตฟั่นเฟือน เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้และไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือวิกลจริต

(7) ความพิการทุพพลภาพที่มีลักษณะนอกเหนือจากที่กล่าวมา ให้แพทย์ที่ทางราชการรับรองเป็นผู้วินิจฉัยว่าผู้ประสบภัยรายใดมีความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ

2.2 ลักษณะของการสูญเสียอวัยวะ พิจารณาเช่นเดียวกับการสูญเสียอวัยวะที่จะมีสิทธิได้รับเงินชดเชย

2.3 อัตราเงินดำรงชีพ ให้ผู้ประสบภัยได้รับในอัตราร้อยละห้าสิบต่อเดือนของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย เช่น ขณะประสบภัยอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ

2.4 การหมดสิทธิรับเงินดำรงชีพ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกันด้วย ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเลี้ยงชีพ บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้สำหรับเหตุการณ์เดียวกันไปแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินดำรงชีพตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ พ.ศ. 2543 เว้นแต่การได้รับเงินเลี้ยงชีพ บำนาญพิเศษหรือเงินอื่นใดที่ได้รับนั้นมีจำนวนต่ำกว่าเงินดำรงชีพที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ พ.ศ. 2543 ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินดำรงชีพเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

3. หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ดังนี้

1. ผู้ประสบภัยซึ่งเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์แห่งกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการโดยอนุโลม

2. ถ้าผู้ประสบภัยได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือบุคคลในครอบครัวของผู้ประสบภัยได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับผู้ประสบภัยจากหน่วยงานอื่นของรัฐแล้ว ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544 เว้นแต่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับจากหน่วยงานอื่นต่ำกว่าที่มีสิทธิได้รับตามระเบียบนี้ ก็ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

3. ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลบางประเภท ไม่อาจเบิกได้ตามระเบียบ ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นที่สมควรได้รับการช่วยเหลือ ก็ให้เสนอคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเพื่ออนุมัติจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้ตามสมควรแต่ไม่เกินรายละ 50,000 บาท ในกรณีที่คณะกรรมการฯ เห็นสมควรจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลที่ไม่อาจเบิกได้ตามระเบียบ รายละเกินกว่า 50,000 บาท ให้คณะกรรมการฯ เสนอกระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติ

4. ถ้าการประสบภัยเกิดขึ้นก่อนระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544 บังคับใช้ (ก่อนวันที่ 25 ธันวาคม 2544) ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบว่าด้วยการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2523 ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2497 (มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์แห่งกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการ และลูกจ้างของรัฐโดยอนุโลม โดยให้ถือมติของที่ประชุมคณะกรรมการฯ หรือคำสั่งกระทรวงการคลังเป็นหลักฐานในเบิกจ่ายเงิน)

4. หลักเกณฑ์และอัตราในการจ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิต นอกจากจะได้รับเงินชดเชยแล้วจะได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ ดังนี้

1. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพให้จ่ายแก่ทายาทหรือผู้จัดการศพ หรือผู้จัดการศพของผู้ประสบภัยที่เสียชีวิต เป็นเงินจำนวนสามเท่าของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย

2. ถ้าทายาทซึ่งจัดการศพ หรือผู้จัดการศพผู้ประสบภัยได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพจากหน่วยงานอื่นของรัฐแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544 เว้นแต่กรณีที่ทายาทซึ่งจัดการศพ หรือผู้จัดการศพผู้ประสบภัยได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพจากหน่วยงานอื่นของรัฐแล้วได้รับต่ำกว่า ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

***อัตราเงินเดือน** หมายถึง อัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพ ขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือการดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

บทที่ 3

การยื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์

การยื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์

การขอรับเงินสงเคราะห์ ให้ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับเงิน ตามแบบที่กำหนดท้ายแนวทางการขอรับและจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยนี้ พร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 หมวด 2 การยื่นคำขอรับ

ระยะเวลายื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์

การขอรับเงินสงเคราะห์ ต้องกระทำภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ผู้มีสิทธิได้ทราบถึงสิทธิของตน

สถานที่ยื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์

- กรุงเทพมหานคร หากเหตุเกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานครให้ผู้มีสิทธิยื่นเรื่องขอรับเงินต่อผู้อำนวยการเขตซึ่งเป็นท้องที่เกิดเหตุ
- จังหวัดอื่น หากเหตุเกิดขึ้นในจังหวัดอื่นให้ผู้มีสิทธิยื่นเรื่องขอรับเงินต่อนายอำเภอซึ่งเป็นท้องที่เกิดเหตุ

โดยขอรับแบบคำขอรับได้ที่สำนักงานเขต อำเภอ หรือดาวน์โหลดจาก www.cgd.go.th หัวข้อ การให้การช่วยเหลือพลเมืองดี และกรอกข้อความในแบบคำขอรับ พร้อมทั้งแนบหลักฐานประกอบคำขอให้ครบถ้วนและถูกต้อง

เอกสารประกอบคำขอรับเงินสงเคราะห์ สำหรับการยื่นแบบคำขอพร้อมหลักฐานแยกได้ ดังนี้

1. เงินชดเชยกรณีเสียชีวิต

- 1.1 แบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย โดยทายาททุกคนจะต้องลงลายมือชื่อขอรับในแบบคำขอ กรณีบุตรผู้เยาว์ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ขอให้มารดาเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับแทนบุตรผู้เยาว์ และทายาทที่ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ และต้องมีพยานรับรอง 2 คน พร้อมระบุข้อความหลังลายนิ้วมือว่า “ขอรับรองว่าเป็นลายพิมพ์หัวแม่มือซ้ายของ ...”
- 1.2 หลักฐาน หรือคำสั่งในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
- 1.3 รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้บัญชาการเขต หรือนายอำเภอท้องที่เกิดเหตุ
- 1.4 รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เหตุที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิดอาญาของผู้ใด ซึ่งได้ดำเนินการตามกระบวนการและวิธีการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเสร็จสิ้นแล้ว พร้อมทั้งความเห็นของพนักงานอัยการ และคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)
- 1.5 หลักฐานการสอบสวนพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์
- 1.6 หลักฐานเกี่ยวกับตัวผู้ประสบภัย เช่น สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ประสบภัย บัตรประจำตัวประชาชน
- 1.7 ใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง
- 1.8 หลักฐานเกี่ยวกับการตาย
 - 1.8.1 สำเนามรณบัตรของผู้ประสบภัย
 - 1.8.2 หนังสือรับรองการตาย

1.9 หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

1.9.1 หลักฐานเกี่ยวกับบิดามารดา

1. สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบิดามารดา
3. สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) หรือสำเนาคำสั่งศาล สำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ
4. สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือสำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า
5. หนังสือรับรองของบุคคลผู้ควรเชื่อถือได้ ที่รับรองว่า บิดามารดา สมรสก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2478

1.9.2 หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

1. สำเนาทะเบียนบ้านของคู่สมรส
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของคู่สมรส
3. สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส
4. สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) หรือสำเนาคำสั่งศาล สำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ
5. สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาล กรณีที่มีการหย่า

1.9.3 หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

1. สำเนาทะเบียนบ้านของบุตร
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุตร หรือเอกสารสูติบัตร (กรณีบุตรยังเป็นผู้เยาว์)
3. สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร
4. บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครุภรรมา
5. สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) หรือสำเนาคำสั่งศาล สำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ
6. สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

1.10 หลักฐานแสดงการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับเงินสงเคราะห์แทนผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

1.11 หลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

2. เงินชดเชยและเงินดำรงชีพ กรณีสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพขนาดหนัก

- 2.1 แบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย โดยผู้ประสบภัยลงลายมือชื่อในแบบคำขอ
- 2.2 หลักฐาน หรือคำสั่งในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือ การปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
- 2.3 รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอท้องที่ที่เกิดเหตุ
- 2.4 รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)
- 2.5 หลักฐานการสอบสวนพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์

- 2.6 หลักฐานเกี่ยวกับตัวผู้ประสบภัย เช่น สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ประสบภัย บัตรประจำตัวประชาชน
- 2.7 ใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง
- 2.8 หลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

3. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

3.1 กรณีผู้ประสบภัยเป็นผู้ยื่นคำขอด้วยตนเอง

- 3.1.1 แบบคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล
- 3.1.2 คำสั่ง หรือหลักฐานใด ๆ ในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
- 3.1.3 หนังสือรับรองของสถานพยาบาล ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าการบาดเจ็บหรือป่วยเจ็บนั้นมีลักษณะอย่างไร ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างไร
- 3.1.4 หลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการ เช่น ใบเสร็จรับเงิน
- 3.1.5 รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้อำนวยการเขต (กรุงเทพมหานคร) หรือนายอำเภอ (จังหวัดอื่น) และรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
- 3.1.6 หลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

3.2 หลักฐานกรณีบุคคลอื่นเป็นผู้ขอ

3.2.1 กรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

- 1. หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ 1 (1.1 - 1.8)
- 2. สำเนามรณบัตร
- 3. สำเนาคำสั่งตั้งผู้จัดการมรดก กรณีผู้จัดการมรดกเป็นผู้ยื่นคำขอ
- 4. หลักฐานเกี่ยวกับทายาท กรณีทายาทของผู้ประสบภัยเป็นผู้ยื่นคำขอรับเงิน โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

3.2.2 กรณีผู้ประสบภัยมีสติสัมปชัญญะ แต่ไม่อาจลงลายมือชื่อในคำขอรับได้

- 1. หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ 1 (1.1 - 1.7)
- 2. ให้ผู้ประสบภัยพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งให้พยานจำนวน 2 คน ลงลายมือชื่อในคำรับรอง
- 3. หลักฐานของผู้ยื่นคำขอแทนผู้ประสบภัย ได้แก่ หลักฐานแสดงความเป็นบุคคลในครอบครัวกับผู้ประสบภัย (บุตร คู่สมรส บิดาหรือมารดา) หรือคำสั่งศาลในการตั้งเป็นผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

3.2.3 กรณีผู้ประสบภัยไม่รู้สีกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามรถพิมพ์ลายนิ้วมือได้

- 1. หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ 1 (1.1 - 1.7)
- 2. หนังสือรับรองของแพทย์ผู้ทำการรักษาระบุว่าผู้ประสบภัยไม่รู้สีกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะเพียงพอที่จะพิมพ์ลายนิ้วมือด้วยตนเอง หรือไม่สามรถพิมพ์ลายนิ้วมือได้
- 3. หลักฐานของผู้ยื่นคำขอแทนผู้ประสบภัย ได้แก่ หลักฐานแสดงความเป็นบุคคลในครอบครัวกับผู้ประสบภัย (บุตร คู่สมรส บิดามารดา หรือคำสั่งศาลในการตั้งเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณีโดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

3.2.4 หลักฐานกรณีบุคคลที่ผู้อำนวยการ/นายอำเภอ พิจารณาให้เป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับแทนผู้ประสพภัย

1. หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสพภัยตามข้อ 1 (1.1 - 1.7)
2. หลักฐานที่ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอ มอบหมายให้เป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับเงินแทนผู้ประสพภัย

4. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ ให้ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพยื่นเอกสารหลักฐานดังนี้

- 4.1 แบบขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ
- 4.2 หลักฐาน หรือคำสั่งในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
- 4.3 สำเนาบรรณบัตรผู้ประสพภัย
- 4.4 หนังสือมอบหมายให้ทายาทหรือผู้จัดการศพผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รับเงินค่าจัดการศพ
- 4.5 หลักฐานแสดงการเป็นผู้จัดการศพ พร้อมหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้จัดการศพ
- 4.6 หลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

กรณีทายาทเป็นผู้จัดการศพ ให้ทายาทซึ่งจัดการศพเป็นผู้ยื่นเรื่องขอรับเงินค่าจัดการศพ ถ้าทายาทผู้จัดการศพมีหลายคน ให้ทายาทผู้ซึ่งทายาทอื่นมอบหมายเป็นหนังสือเป็นผู้ยื่นเรื่องขอรับเงินค่าจัดการศพแต่เพียงผู้เดียว

กรณีไม่มีทายาท หรือมีทายาทแต่ไม่มีผู้ใดจัดการศพ ให้ผู้จัดการศพเป็นผู้ยื่นเรื่องขอรับเงินค่าจัดการศพ ถ้าผู้จัดการศพมีหลายคน ให้ผู้จัดการศพผู้ซึ่งผู้จัดการศพอื่นมอบหมายเป็นหนังสือเป็นผู้ยื่นเรื่องขอรับเงินค่าจัดการศพแต่เพียงผู้เดียว

บทที่ 4

การพิจารณาส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

การพิจารณาส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

การพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินสงเคราะห์กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ตามพระราชบัญญัติเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 13 14 และ 16 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่าบุคคลใดจะพึงมีสิทธิได้รับ เงินสงเคราะห์ และพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ รวมถึงกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ สงเคราะห์ผู้ประสบภัย เพื่อพิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการฯ ว่าบุคคลใด จะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย โดยขั้นตอนการพิจารณาส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย สามารถแยกได้ ดังนี้

1. เงินชดเชย เงินดำรงชีพ และเงินชดเชยกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลตามคำสั่งแพทย์

เมื่อผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอ ซึ่งเป็นท้องที่เกิดเหตุได้รับคำขอรับเงินสงเคราะห์ ผู้ประสบภัยจากผู้ประสบภัย หรือจากทายาทของผู้ประสบภัย ให้ผู้อำนวยการเขต หรือผู้ที่ผู้อำนวยการเขต มอบหมาย หรือนายอำเภอ หรือผู้ที่นายอำเภอมอบหมาย ดำเนินการดังนี้

1.1 สอบสวนข้อเท็จจริง ในการขอรับเงินสงเคราะห์ และช่วยเหลือในการให้ได้มาซึ่งหลักฐาน ประกอบคำขอรับ โดยเรียกผู้เกี่ยวข้องมาทำการสอบสวนปากคำ สอบสวนพยานที่รู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ข้อเท็จจริงเป็นประการใด ผู้ประสบภัยเข้าไปเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ได้อย่างไร ได้รับบาดเจ็บมากน้อยเพียงใด หรือว่าตายด้วยสาเหตุใด โดยให้มีสาระสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (1) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (2) กรณีมีเหตุการณ์เกิดขึ้นในระหว่างการเดินทาง ให้สอบสวนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในระหว่างการเดินทางโดยละเอียด พร้อมทั้งทำแผนที่เส้นทางการเดินทางและภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ
- (3) สอบสวนพยานบุคคลผู้รู้เห็นเหตุการณ์ และพยานใกล้ชิดโดยละเอียด
- (4) หลักฐาน หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ได้มอบหมายงานให้ผู้ประสบภัยปฏิบัติ
- (5) กรณีเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ให้ขอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน รายงานการสอบสวนพร้อมบันทึกปากคำพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ทุกปากที่ให้ไว้กับพนักงานสอบสวน ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการตามกระบวนการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ความเห็นของพนักงานอัยการ และคำพิพากษาในคดีในกรณีที่มีการดำเนินการทางศาลมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย
- (6) กรณีพนักงานสอบสวนไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด ให้สอบสวนหาสาเหตุของการ ถูกประทุษร้ายด้วย
- (7) กรณีที่ผู้ประสบภัยบาดเจ็บ สูญเสียอวัยวะจะต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย โดยให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพ ในการทำงาน หรือทุพพลภาพ หรือความพิการทุพพลภาพขนาดหนักด้วย

(8) กรณีที่แพทย์มีคำสั่งให้พักรักษาตัวในโรงพยาบาล จะต้องมีการรับรองของโรงพยาบาลว่าเข้าพักรักษาพยาบาลเป็นเวลากี่วัน กรณีนี้จะมีสิทธิได้รับเงินชดเชยในระหว่างที่เข้ารับการรักษายาบาล

1.2 เมื่อผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอ ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้เสนอคำขอรับพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับคำขอรับ

1.3 เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด รับคำขอรับเงินสงเคราะห์พร้อมหลักฐานแล้ว ให้พิจารณาคำขอรับเงินสงเคราะห์และหลักฐานต่าง ๆ โดยเร็ว เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้ส่งคำขอรับพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังเลขานุการคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย (อธิบดีกรมบัญชีกลาง) ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าสมควรสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือหลักฐานประกอบการพิจารณายังไม่ครบถ้วนก็สามารถดำเนินการเพิ่มเติมได้ แล้วส่งคำขอรับพร้อมหลักฐานทั้งหมดไปยังเลขานุการโดยเร็ว

1.4 ฝ่ายเลขานุการ เมื่อรับคำขอรับเงินสงเคราะห์พร้อมหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องและพิจารณาข้อเท็จจริงจากหลักฐานเห็นว่า ถูกต้องให้สรุปข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

1.5 เมื่อคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พิจารณาวินิจฉัยแล้ว ฝ่ายเลขานุการจะนำเสนอต่อคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เพื่อพิจารณาต่อไป

1.6 เมื่อคณะกรรมการฯ มีมติแล้ว ฝ่ายเลขานุการดำเนินการ ดังนี้

1.6.1 กรณีคณะกรรมการฯ มีมติให้จ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ประสบภัยแล้ว กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลาง จะมีหนังสือสั่งจ่ายเงินไปยังกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดที่ยื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย และแจ้งผู้ประสบภัยหรือทายาทของผู้ประสบภัย (กรณีผู้ประสบภัยเสียชีวิต) ทราบเมื่อได้รับสำเนาใบแนบหนังสือสั่งจ่ายจากกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. เมื่อผู้ประสบภัย หรือทายาทของผู้ประสบภัยได้รับหนังสือสั่งจ่ายจากกรมบัญชีกลางแล้วให้ไปรายงานตัว และยื่นขอรับเงินได้ที่กองคลังที่ว่าการกรุงเทพมหานคร หรือที่ทำการปกครองจังหวัด

2. เมื่อกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัด ได้รับหนังสือสั่งจ่ายจากกรมบัญชีกลางและผู้ประสบภัยหรือทายาทมารายงานตัวแล้ว กรุงเทพมหานคร หรือปกครองจังหวัดเบิกเงินจากเงินงบกลางรายการเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญผ่านระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ NEW GOVERNMENT FISCAL MANAGEMENT INFORMATION SYSTEM : New GFMIS Thai เพื่อนำเงินจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทต่อไป

1.6.2 กรณีคณะกรรมการฯ มีมติไม่อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากไม่เข้าเกณฑ์ที่จะได้รับเงินสงเคราะห์ เลขานุการจะแจ้งกระทรวงการคลังให้ดำเนินการแจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ หากทายาทประสงค์ที่จะโต้แย้งคำสั่งของคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ให้จัดทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองหรือส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รับแจ้ง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

2. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

กรณีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลบางประเภทไม่อาจเบิกได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 หากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า มีเหตุผลความจำเป็นสมควรได้รับการช่วยเหลือให้เสนอคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเพื่ออนุมัติจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรักษาพยาบาล ได้ตามสมควรแต่ไม่เกิน

รายละเอียด 50,000 บาท และหากคณะกรรมการ ฯ เห็นสมควรจ่ายเกินกว่าจำนวนดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป เมื่อคณะกรรมการมีมติอนุมัติหรือกระทรวงการคลังอนุมัติให้จ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลให้ถือว่าคำสั่งอนุมัติหรือ มติดังกล่าวเป็นหลักฐานในการเบิกจ่าย โดยให้กรุงเทพมหานครหรือปกครองจังหวัดขอเบิกเงินงบกลางรายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จบำนาญ จากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี เมื่อกรมบัญชีกลางอนุมัติการจ่ายและโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของกรุงเทพมหานครหรือปกครองจังหวัดแล้วให้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของสำนักงานเขตหรืออำเภอเพื่อนำเงินจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทต่อไป

3. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ

กรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายเพราะเหตุได้กระทำการตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 ให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพของผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยดำเนินการดังนี้

3.1. ให้ทายาทซึ่งจัดการศพ หรือผู้จัดการศพ ยื่นแบบคำขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ พร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอท้องที่เกิดเหตุ

3.2. เมื่อผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอท้องที่เกิดเหตุ ได้รับคำขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้สอบสวนข้อเท็จจริง ถ้าเห็นว่า อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับ ให้เสนอคำขอรับพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยัง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

3.3. เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแล้ว ให้ถือว่าคำสั่งอนุมัติดังกล่าวเป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายเงิน

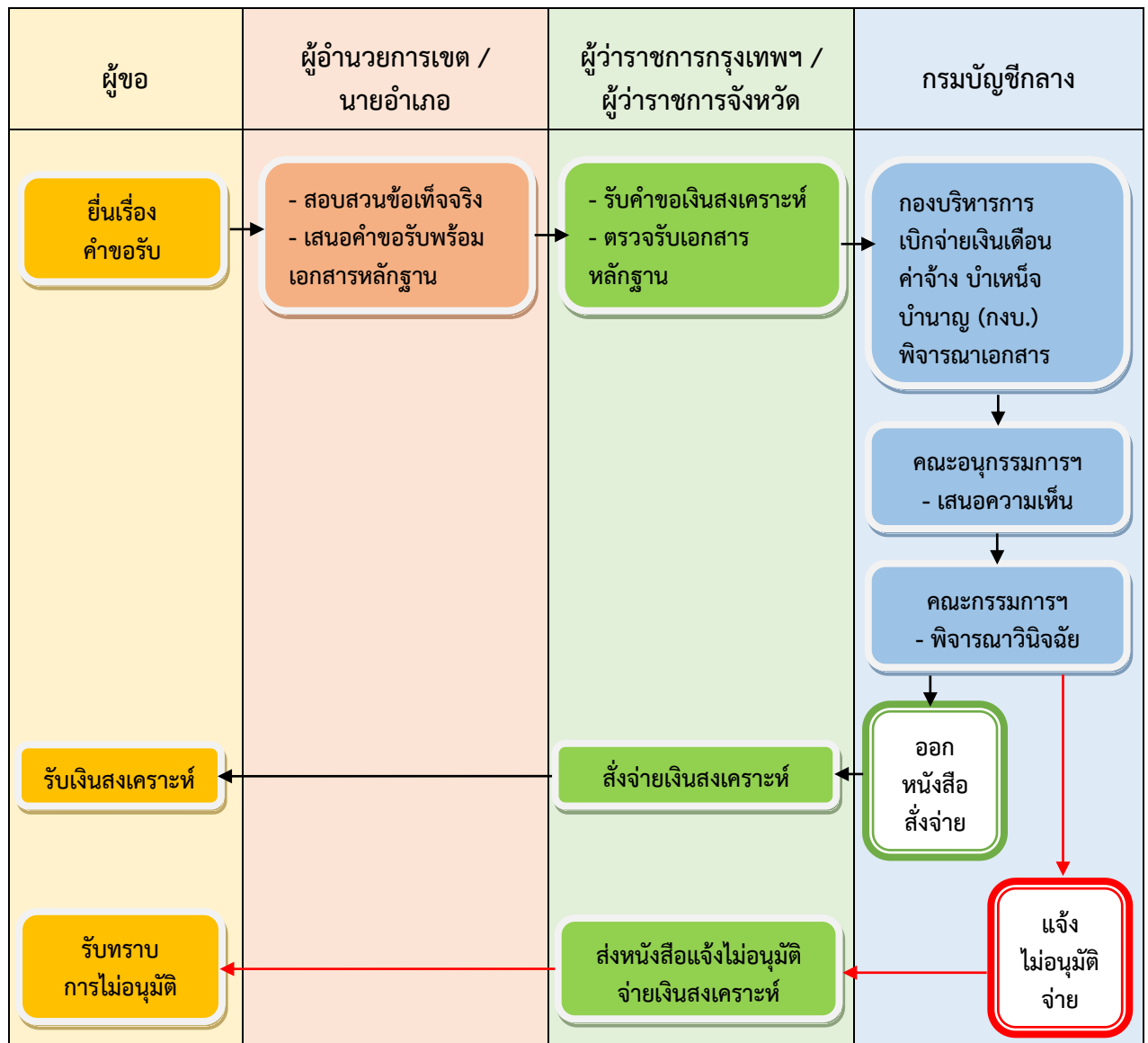
3.4. ให้กรุงเทพมหานคร หรือจังหวัด (โดยปกครองจังหวัด) เบิกเงินงบกลาง รายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จบำนาญ ผ่านระบบ New GFMS Thai จากกรมบัญชีกลางหรือ สำนักงานคลังจังหวัดแล้วแต่กรณี

3.5. เมื่อกรมบัญชีกลางอนุมัติการจ่ายเงินและโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของกรุงเทพมหานคร หรือปกครองจังหวัดแล้ว ให้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากสำนักงานเขต หรืออำเภอเพื่อนำเงินจ่ายให้แก่ทายาทซึ่งจัดการศพ หรือผู้จัดการศพต่อไป

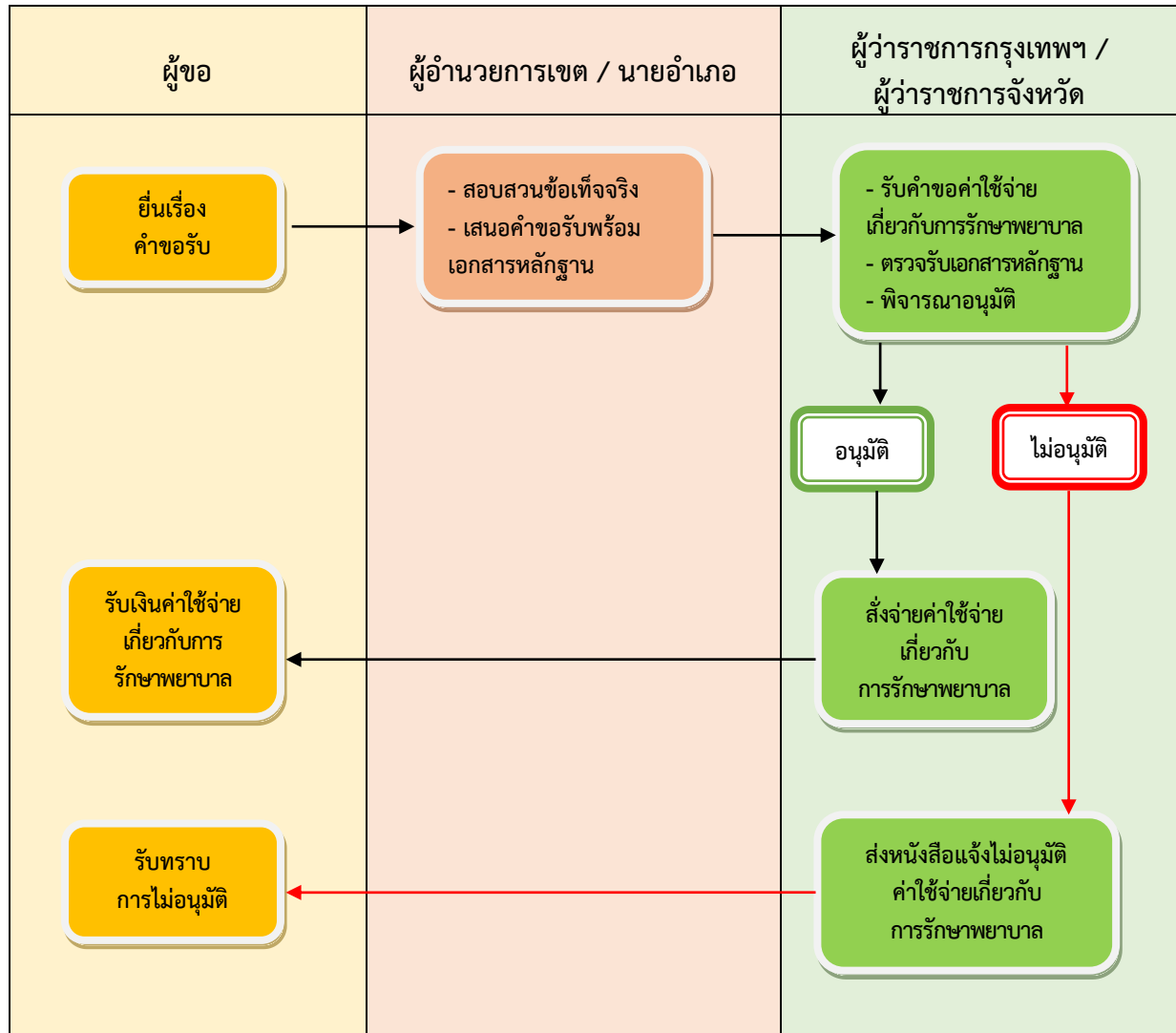
ทั้งนี้ เบิกจ่ายได้เมื่อคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยมีมติอนุมัติให้จ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยแล้วเสร็จ โดยให้ทำการปกครองจังหวัดเบิกเงินงบกลาง รายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จบำนาญจากสำนักงานคลังจังหวัด

แผนภาพแสดงขั้นตอนการขอรับและการพิจารณาสั่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสพภัย

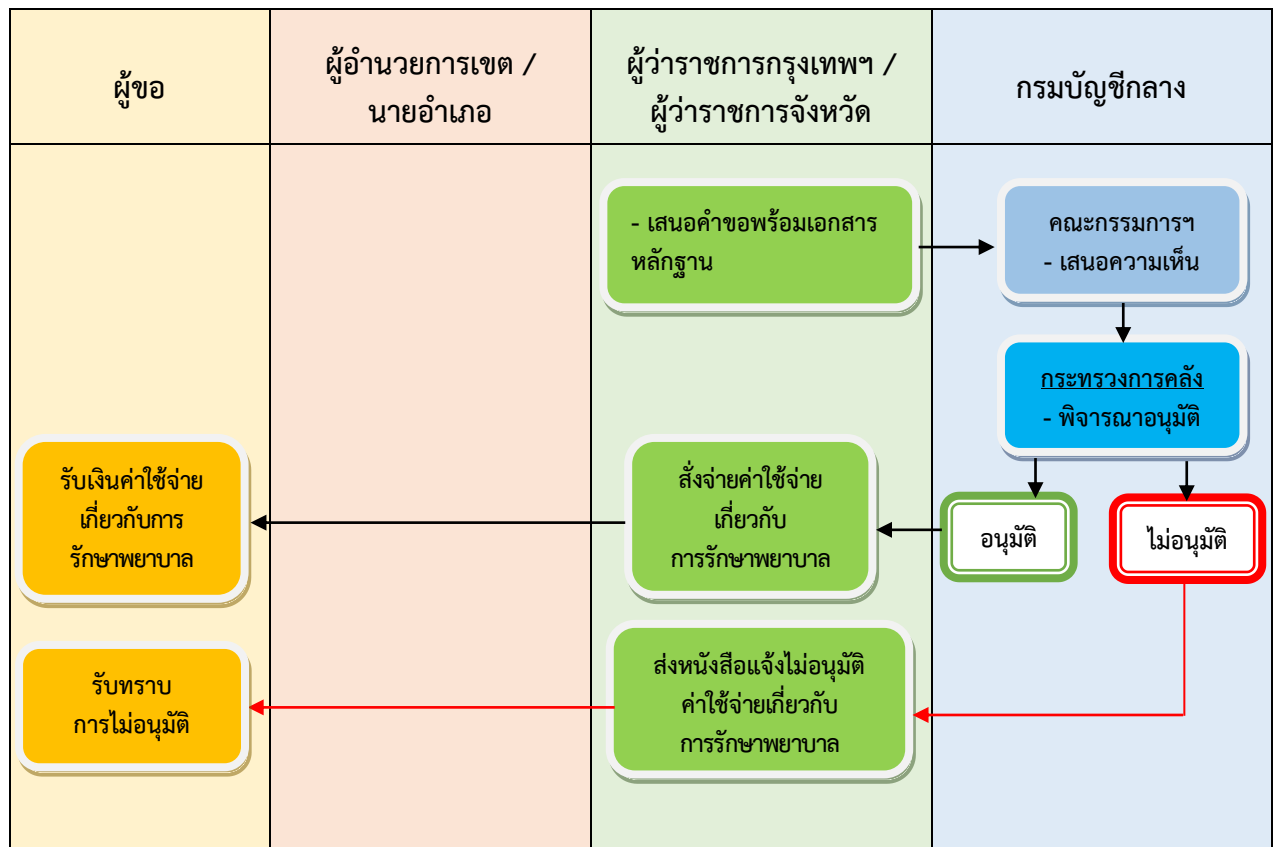
1. เงินชดเชย เงินดำรงชีพ



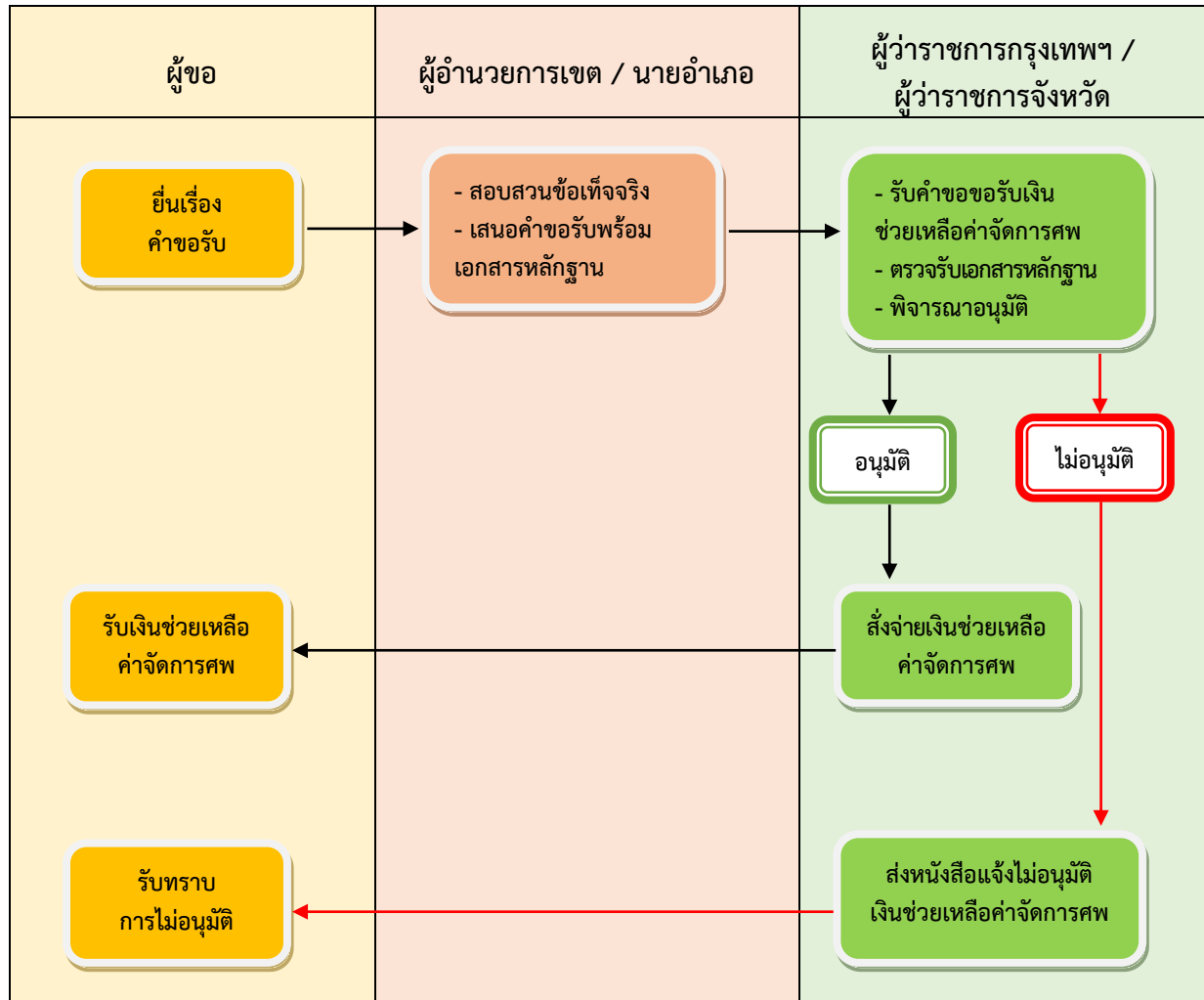
2. ค่ารักษาพยาบาล และเงินชดเชยในระหว่างที่เข้ารับการรักษาพยาบาล



3. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลบางประเภทที่ไม่อาจเบิกได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544



4. เงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ



ภาคผนวก

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543
2. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543
3. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพ หรือในการดำรงชีพ พ.ศ. 2544
3. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพ หรือในการดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560
4. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544
5. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544
6. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

แบบคำขอรับ

แบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

สำหรับกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด

ที่/.....

รหัสหน่วยงาน / จังหวัด / เขต

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอให้ส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

โปรดพิจารณาส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้แก่

ซึ่ง ถูกประทุษร้าย / ได้รับอันตรายถึง ☐ สูญเสียอวัยวะ / ทุพพลภาพ

☐ ทุพพลภาพขนาดหนัก

หรือ จ่ายให้แก่ทายาทของ ซึ่งถึงแก่ความตายเพราะเหตุได้กระทำการตามมาตรา ๕

☐ ม. ๕(๑) ☐ ม. ๕(๒) ☐ ม. ๕(๓) ☐ ม. ๕(๔)

พร้อมนี้ ได้ส่งเอกสารรวม ฉบับ มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) (๑)

(.....)

(๒) ตำแหน่ง

โทร.

สำหรับผู้ขอ

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประสบภัย

ผู้ประสบภัย ☐☐☐ ยศ ☐☐☐ คำนวหน้า ชื่อ นามสกุล

ผู้ประสบภัยเป็น ☐ ข้าราชการ ☐ ลูกจ้างหรือพนักงาน ☐ ราษฎร ☐ อื่น ๆ	ส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย (๓) กรม รหัส ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ กระทรวง จังหวัด รหัส ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	ที่อยู่ผู้ประสบภัย (๔) บ้านเลขที่ ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
--	--	---

ขอรับเงินทาง (๕) กรุงเทพมหานคร รหัส ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ จังหวัด รหัส ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ หน่วยผู้เบิก ☐ ☐ ☐	วัน เดือน ปี ที่ถูกประทุษร้าย / ได้รับอันตราย / ถึงแก่ความตาย/...../..... พฤติการณ์ที่ถูกประทุษร้าย / ได้รับอันตราย / ถึงแก่ความตาย
--	--

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับทายาทผู้ประสบภัยที่ถึงแก่ความตาย

ผู้ตายสมรส.....ครั้ง ชื่อคู่สมรส	วัน เดือน ปี ที่สมรส	ขาดจากการสมรสด้วยเหตุ
๑.....	/...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....
๒.....	/...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....
๓.....	/...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....

ผู้ตาย มีบิดาชื่อ	☐ มีชีวิตอยู่	☐ ตาย	เมื่อ...../...../.....
มารดาชื่อ	☐ มีชีวิตอยู่	☐ ตาย	เมื่อ...../...../.....

ผู้ตายมีบุตรหรือไม่ ☐ มี จำนวน.....คน ☐ ไม่มี

ผู้มีสิทธิรับเงิน					สำหรับเจ้าหน้าที่ กรมบัญชีกลาง			
รหัส	ความสัมพันธ์	ชื่อและนามสกุล	กรณีขอรับเงินต่างสถานที่กัน		สถานภาพ			ส่วนที่ ได้รับ
			จังหวัด	หน่วยผู้เบิก	จ่าย ๑	สละ ๙	กัน ๖	
๑๐๑	บิดา		□□□□□□	รหัส □□□				
๑๐๒	มารดา		□□□□□□	รหัส □□□				
๒๐๑	สามี		□□□□□□	รหัส □□□				
๒๐๒	ภริยา		□□□□□□	รหัส □□□				
๓๐๑	บุตร		□□□□□□	รหัส □□□				
๓๐๒	บุตร		□□□□□□	รหัส □□□				
๓๐๓	บุตร		□□□□□□	รหัส □□□				
๓๐๔	บุตร		□□□□□□	รหัส □□□				
๓๐๕	บุตร		□□□□□□	รหัส □□□				
๓๑๑	บุตรบุญธรรม		□□□□□□	รหัส □□□				
๓๑๒	บุตรบุญธรรม		□□□□□□	รหัส □□□				

(๓) คำรับรองของผู้ขอ

(๖)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้รับการชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ว่า ข้าพเจ้าอาจได้รับประโยชน์จากกฎหมายหรือระเบียบหลายฉบับ แต่ทางราชการให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว ข้าพเจ้าขอเลือกรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจาก การช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม หากข้าพเจ้าได้รับเงินอื่นใดที่มีลักษณะและเงื่อนไข การจ่ายเช่นเดียวกับเงินสงเคราะห์ จากทางราชการอีกทางหนึ่งไปแล้วโดยไม่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบหรือยื่นเรื่องราวขอรับเงินดังกล่าว จากส่วนราชการอื่นอีกไม่ว่าจะได้รับเงินไปแล้วหรือยังไม่ได้รับก็ตาม ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการดำเนินคดีและยินยอมชดใช้เงินที่ ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ให้แก่ทางราชการโดยสิ้นเชิงภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทางราชการแจ้งให้ทราบ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....พยาน

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....พยาน

.....รหัสไปรษณีย์.....

สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลาง

ขอรับเงินสงเคราะห์ ประเภท

☐ เงินชดเชย

☐ เงินดำรงชีพ

การกรอกแบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม
- (๒) ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
- (๓) กรณีเป็นข้าราชการ หรือลูกจ้าง หรือพนักงานของรัฐ ให้ระบุส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย
- (๔) กรณี นอกเหนือจาก (๓) ให้ระบุที่อยู่
- (๕) กรณี ขอรับทางส่วนภูมิภาค ให้ระบุจังหวัดที่ขอรับเงินและรหัสจังหวัด รวมทั้งชื่อหน่วยงานผู้เบิกด้วย
- (๖) ก. กรณีผู้ประสบภัยขอรับด้วยตนเอง ให้ลงนามมือชื่อ แต่ถ้าผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายและมีทายาทผู้มีสิทธิหลายคน ให้ลงชื่อขอรวมกันในฉบับเดียว หากกรอกไม่พอให้ใช้ใบแทรก เว้นแต่กรณีจำเป็นจะแยกขอคนละฉบับก็ได้
- ข. กรณีผู้มีสิทธิเป็นผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงชื่อขอแทน

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

เอกสารประกอบคำขอรับเงินสงเคราะห์

ก. หลักฐานกรณี ผู้ประสบภัยเป็นผู้ยื่นคำขอ

๑. หลักฐานหรือคำสั่งในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
๒. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้อำนวยการเขต (กรุงเทพมหานคร) หรือนายอำเภอ (จังหวัดอื่น)
๓. รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)
๔. หลักฐานการสอบสวนพยานและหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)
๕. ใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง

ข. หลักฐานกรณี ทายาทเป็นผู้ยื่นคำขอ

๑. หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

- ๑.๑ หลักฐานตามข้อ ก. ๑-๔
- ๑.๒ สำเนาภณบัตร หรือสำเนาคำสั่งศาล สำหรับผู้ที่พลั้งให้เป็นคนสาบสูญ

๒. หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

๒.๑ หลักฐานเกี่ยวกับบิดามารดา

- ๒.๑.๑ สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา
- ๒.๑.๒ สำเนาภณบัตร กรณีไม่มีสำเนาภณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง)
- ๒.๑.๓ หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย
 - (๑) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ
 - (๒) หนังสือรับรองของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ ที่รับรองว่า บิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘

๒.๒ หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

- ๒.๒.๑ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส
- ๒.๒.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๒.๒.๓ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้
- ๒.๒.๔ สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

๒.๓ หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

- ๒.๓.๑ สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๒.๓.๒ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร
- ๒.๓.๓ บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมาย ในครุฑมารดา (ถ้ามี)
- ๒.๓.๔ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้
- ๒.๓.๕ สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

๓. หลักฐานแสดงการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับเงินสงเคราะห์แทนผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี

แบบคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความ

สำหรับผู้ขอ

๑. ข้าพเจ้า (คำนำหน้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ และฐานันดร).....

ชื่อ นามสกุล

๒. ขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล กรณี

☐ ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขอ (ถ้าเลือกข้อนี้ ข้ามไปตอบข้อ ๓)

☐ บุคคลอื่นเป็นผู้ขอ เนื่องจากผู้ประสบภัยไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ เพราะเหตุ

(๑) ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายก่อนยื่นคำขอรับ ข้าพเจ้าจึงเป็นผู้ลงลายมือชื่อแทนในฐานะ

☐ ผู้จัดการมรดก

☐ ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีฐานะเป็น

กับผู้ประสบภัย

(๒) ผู้ประสบภัยไม่รู้สีกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือได้

ข้าพเจ้าจึงลงลายมือแทนในฐานะ

☐ บุคคลในครอบครัว โดยมีฐานะเป็น ☐ บุตร ☐ คู่สมรส ☐ บิดา ☐ มารดาของผู้ประสบภัย

☐ ผู้อนุบาล

☐ ผู้พิทักษ์

☐ บุคคลที่ผู้อำนวยการเขต / นายอำเภอ ตามข้อ ๗.๓ ของระเบียบ พิจารณาให้ลงลายมือชื่อ

๓. ผู้ประสบภัยได้รับการตรวจรักษาจาก (ชื่อสถานพยาบาล)

ซึ่งเป็นสถานพยาบาลของ ☐ ทางราชการ ☐ เอกชน ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

เป็นเงินรวมทั้งสิ้น บาท (.....)

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

☐ ผู้ประสบภัย และบุคคลในครอบครัว ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐ

☐ ผู้ประสบภัย หรือบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐ

แต่สิทธิที่จะได้รับนั้นต่ำกว่าระเบียบนี้

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ

..... รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์

สำหรับเขต/อำเภอ ข้าพเจ้าได้ตรวจคำขอรับพร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายและมีสิทธิตามกฎหมายและมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล จำนวน..... บาท (.....) (ลงชื่อ) (.....) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
สำหรับกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด อนุมัติให้เบิกได้ (ลงชื่อ) (.....) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ใบรับเงิน ข้าพเจ้าได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจำนวน.....บาท (.....) โดยถูกต้องแล้ว (ลงชื่อ) (.....) วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ

- ลงชื่อต่อเมื่อได้รับเงินเท่านั้น
- ผู้รับเงินต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน
- กรณีผู้ประสบภัยไม่สามารถมารับด้วยตนเองได้ ให้มอบฉันทะให้ผู้อื่นมารับแทน
- กรณีผู้ประสบภัยไม่รู้สีกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือได้ ให้บุคคลในครอบครัว ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ หรือบุคคลตามข้อ 7.3 ของระเบียบ ผู้ลงลายมือชื่อขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล แทนผู้ประสบภัย เป็นผู้รับเงิน
- กรณีผู้ประสบภัยตาย ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับ เป็นผู้รับเงิน

เอกสารประกอบคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย

ก. หลักฐานกรณี ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขอ

1. คำสั่งหรือหลักฐานใด ๆ ในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
2. หนังสือรับรองของสถานพยาบาล ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าการบาดเจ็บหรือป่วยเจ็บนั้นมีลักษณะอย่างไร ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างไร
3. หลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาล ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการ
4. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของ ผู้อำนวยการเขต (กรุงเทพมหานคร) หรือนายอำเภอ (จังหวัดอื่น) และรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน (ถ้ามี)
5. หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

ข. หลักฐานกรณี บุคคลอื่นเป็นผู้ขอ เนื่องจาก

1. ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

- (1) หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก 1 - 5
- (2) สำเนาสมรณบัตร
- (3) สำเนาคำสั่งตั้งผู้จัดการมรดก (กรณีผู้จัดการมรดกเป็นผู้ยื่นคำขอ)
- (4) หลักฐานเกี่ยวกับทายาท (กรณีทายาทเป็นผู้ยื่นคำขอ) โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

2. ผู้ประสบภัยมีสติสัมปชัญญะดี แต่ไม่อาจลงลายมือชื่อในคำขอรับได้

- (1) ให้ผู้ประสบภัยพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งให้พยาน 2 คนลงลายมือชื่อในคำรับรอง
- (2) หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก 1 - 5
- (3) หลักฐานของผู้ยื่นคำขอแทนผู้ประสบภัย ได้แก่ หลักฐานแสดงความเป็นบุคคลในครอบครัวกับผู้ประสบภัย (บุตร คู่สมรส บิดาหรือมารดา) หรือคำสั่งศาลในการตั้งเป็นผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

3. ผู้ประสบภัยไม่รู้สีกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือได้

- (1) หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก 1 - 5
- (2) หนังสือรับรองของแพทย์ผู้ทำการรักษาระบุว่า ผู้ประสบภัยไม่รู้สีกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะเพียงพอที่จะพิมพ์ลายนิ้วมือด้วยตนเอง หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือได้
- (3) หลักฐานของผู้ยื่นคำขอแทนผู้ประสบภัย ได้แก่ หลักฐานแสดงความเป็นบุคคลในครอบครัวกับผู้ประสบภัย (บุตร คู่สมรส บิดาหรือมารดา) หรือคำสั่งศาลในการตั้งเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณี โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

4. หลักฐานกรณี บุคคลที่ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอตามข้อ 7.3 ของระเบียบ พิจารณาให้ลงลายมือชื่อ

- (1) หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก 1 - 5
 - (2) หลักฐานที่ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอมอบหมายให้เป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับเงินแทนผู้ประสบภัย
-

แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ
โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความ

สำหรับผู้ขอ

๑. ข้าพเจ้า (คำนำหน้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ และฐานันดร).....
ชื่อ..... นามสกุล.....
อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๒. มีความประสงค์ขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพของ.....
ซึ่งได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
เมื่อ..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๔ โดยข้าพเจ้าเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพในฐานะ
☐ ทายาทซึ่งจัดการศพ
☐ ผู้จัดการศพ

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ☐ ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน หน่วยงานอื่นของรัฐ
☐ มีสิทธิได้รับ แต่สิทธิที่ได้รับนั้นต่ำกว่า

๔. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ของระเบียบนี้มาด้วยแล้ว (๔)

๕. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามระเบียบนี้ และถ้าปรากฏต่อไปว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามระเบียบนี้ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนคดีใช้ค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นแก่ทางราชการภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ทางราชการแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้น

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

สำหรับเขต/อำเภอ

ข้าพเจ้าได้ตรวจคำขอรับพร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายและมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ จำนวน..... บาท (.....)

(ลงชื่อ)
(.....)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

สำหรับกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด
อนุมัติให้เบิกได้ (ลงชื่อ) (.....) ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร..... / ผู้ว่าราชการจังหวัด..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ใบรับเงิน
ข้าพเจ้าได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ จำนวน.....บาท (.....) ไปโดยถูกต้องแล้ว (ลงชื่อ) (.....) วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

- หมายเหตุ**
- (1) ในกรณีที่มีทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพมีหลายคน ให้ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพที่ได้รับมอบหมายจากทายาทอื่น หรือผู้จัดการศพคนอื่นให้เป็นผู้รับเงินค่าจัดการศพ เป็นผู้ยื่นแบบแต่เพียงผู้เดียว
 - (2) ให้ระบุว่ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. เท่าใด
 - (3) ให้ระบุท้องที่ที่เกิดเหตุจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย
 - (4) ให้แนบเอกสารดังต่อไปนี้
 - คำสั่งหรือหลักฐานใด ๆ ในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติงานตามหน้าที่มนุษยธรรม
 - สำเนาฌริณบัตร
 - หนังสือมอบหมายให้ทายาทหรือผู้จัดการศพผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รับเงินค่าจัดการศพ
 - หลักฐานการแสดงการเป็นผู้จัดการศพ พร้อมหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้จัดการศพ (ถ้ามี)
 - หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)
 - (5) ลงชื่อในช่องผู้รับเงินต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น

**ตัวอย่างการพิจารณาเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการ
ช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543**

1. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิต เพราะเหตุปฏิบัติการตามหน้าที่

นายไฉ่ ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ได้รับแจ้งจากชาวบ้านในหมู่บ้านว่า นายสันต์ ซึ่งเป็นคนในหมู่บ้านได้จุดไฟเผาบริเวณเสาธงสัญญาณโทรศัพท์ เมื่อนายไฉ่ได้รับแจ้งจึงขับขีรถจักรยานยนต์พ่วงข้างจนถึงดับเพลิงเพื่อไปดับไฟ เมื่อไปถึงจุดเกิดเหตุนายไฉ่ได้ใช้ถังดับเพลิงฉีดพ่นดับไฟที่กำลังลุกไหม้ตู้แปลงไฟฟ้าของบริษัทดีแทคฯ โดยมีชาวบ้านยืนดูอยู่ในเหตุการณ์ด้วย ขณะที่นายไฉ่กำลังดับไฟอยู่นั้น นายสันต์ผู้ที่จุดไฟมาพบเห็นจึงเกิดความไม่พอใจและใช้อาวุธมีดดาบฟันนายไฉ่บริเวณด้านหลังศีรษะอย่างแรง จนทำให้นายไฉ่ได้รับบาดเจ็บสาหัส ล้มลง ชาวบ้านผู้เห็นเหตุการณ์จึงได้เข้าไปช่วยพูนายไฉ่ไปที่รถจักรยานยนต์พ่วงข้างชาวบ้านที่อยู่บริเวณรอบ ๆ วิ่งมายังสถานที่เกิดเหตุได้ช่วยกันนำนายไฉ่ส่งโรงพยาบาล นายไฉ่ได้รับบาดเจ็บบริเวณด้านหลังศีรษะขวา แผลลึกถึงกระดูกกะโหลกศีรษะ กะโหลกศีรษะแตกและเสียชีวิตในเวลาต่อมา เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุได้นำตัวนายสันต์ไปตรวจพิสูจน์สาเหตุการเสียชีวิต พบสารเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน จึงนำตัวส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี จากการสอบสวนเชื่อได้ว่าเกิดจาก นายสันต์ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจนมีอาการหลอนยาและเข้าใจผิดว่าตนไม่ได้รับค่าเช่าพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งเสาธงสัญญาณโทรศัพท์ของบริษัทดีแทคฯ จึงไปจุดไฟเผาตู้แปลงไฟฟ้าทิ้ง และเป็นจังหวะเดียวกันกับนายไฉ่เข้าไปดับไฟทำให้นายสันต์ไม่พอใจ ประกอบกับความเข้าใจผิดจากเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ คือ นายสันต์ได้ขายที่ดินให้กับนางไมล์ (คนในหมู่บ้าน) และนายไฉ่เป็นพยานในการซื้อขายที่ดินแปลงดังกล่าว โดยนายสันต์คิดว่า นายไฉ่ไม่ยอมเอาเงินส่วนที่เหลือที่นางไมล์จ่ายยังไม่ครบมาให้ตน คำพิพากษาของศาล ระบุว่ากระทำความผิดของนายสันต์ (จำเลย) มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด ประมวลกฎหมายอาญา การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระหนลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา ฐานฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุสมควร รวมลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต และปรับ 500 บาท ริบของกลาง

คณะกรรมการฯ พิจารณาข้อเท็จจริง พฤติการณ์การเกิดเหตุ รายงานการสอบสวน และคำพิพากษาของศาล จึงถือได้ว่า นายไฉ่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเพราะเหตุปฏิบัติการตามหน้าที่ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 และไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (3) และวรรคสอง จึงเห็นสมควรจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิตให้แก่ทายาทของนายไฉ่ ในอัตรา 30 เท่า ของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย (15,000 บาท) เป็นเงิน 450,000 บาท (15,000 บาท × 30 เท่า) ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (3) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 6 มาตรา 17 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (1) และวรรคสอง

2. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีสูญเสียการมองเห็น (ตาบอด) เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

นายทวี เป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้รับคำสั่งจากเทศบาลตำบลลำแคน ให้ปฏิบัติหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านการจราจรตลาดชุมชนเทศบาลตำบลลำแคน วันที่ 13 ธันวาคม 2566 ในช่วงเวลา 16.00 - 19.00 น. นายทวีได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ จนกระทั่งเวลา 19.00 น. ขณะเดินทางกลับบ้านหลังจากปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้น นายทวีได้ขับซิ่งรถจักรยานยนต์เพื่อเดินทางกลับบ้านไปตามถนนเปรมพัฒนาซึ่งเป็นเส้นทางปกติ และถนนสายดังกล่าวไม่มีไฟส่องสว่างระหว่างนั้นนายตรีกำลังขับรถอีแต่น ซึ่งเป็นรถไถเกี่ยวกับการเกษตรดัดแปลงจากรถไถนาเดินตาม ไม่มีสัญญาณไฟท้ายมาทางเส้นทางดังกล่าว บริเวณสะพานคอนกรีต ก่อนจะถึงทางเข้าบ้านหนองแคน จึงได้เฉี่ยวชนท้ายรถไถเกี่ยวกับการเกษตรดัดแปลงจากรถไถนาเดินตาม ขณะนายตรีกำลังขับรถอีแต่นอยู่นั้นได้ยินเสียงเหมือนมีวัตถุชนที่ท้ายรถ จึงหยุดรถแล้วลงไปดู พบรถจักรยานยนต์ของนายทวี ชนท้ายรถอีแต่นของตนเอง ทำให้นายทวีได้รับบาดเจ็บที่ใบหน้าข้างซ้าย ดวงตาข้างซ้ายแตก และบริเวณหน้าท้อง ขาบ้านที่ผ่านมาพบเห็นเหตุการณ์ได้นำนายทวีส่งโรงพยาบาลแพทย์พบว่า ลำไส้แตกทะลุ ตาซ้ายแตก กระดูกใบหน้าซ้ายแตกหัก แพทย์จึงควักลูกตาออก สถานีตำรวจภูธรดงหลวง รับแจ้งเหตุในเบื้องต้นคู่กรณีทั้งสองฝ่ายตกลงกันว่า ฝ่ายรถดัดแปลงจากรถไถนาเดินตาม ยินยอมชดเชยค่าเสียหายให้กับฝ่าย นายทวี ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจนเป็นที่เข้าใจทั้งสองฝ่ายแล้ว จึงได้บันทึกลงประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

คณะกรรมการฯ พิจารณาพฤติการณ์การเกิดเหตุแล้ว ถือได้ว่า การได้รับอันตรายถึงสูญเสียลูกตาข้างซ้ายของนายทวี เกิดจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง จึงเห็นสมควรอนุมัติให้จ่ายเงินชดเชยกรณีผู้ประสบภัยสูญเสียลูกตาข้างหนึ่ง จำนวน 11 เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย (15,000 บาท) เป็นเงิน 172,500 บาท (15,000 บาท × 11.5 เท่า) ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (3) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 6 มาตรา 17 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (7) และวรรคสอง

3. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิต เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

นายทร ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งคนงาน แขวงทางหลวงสงขลาได้รับคำสั่งจากนายช่างเครื่องกลชำนาญงาน หัวหน้างานซ่อม ไปซ่อมไฟฟ้าแสงสว่างและไฟสัญญาณจราจร สาย 201 ในทางหลวงหมายเลข 43 จังหวัดสงขลา ในวันที่ 28 สิงหาคม 2561 เวลาประมาณ 08.30 น. นายทร พร้อมกับเจ้าหน้าที่อีก 3 คน คือ นายพงษ์ พนักงานราชการ ตำแหน่งพนักงานขับรถและควบคุมเครื่องจักร นายสุทธิ ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่ง คนงาน และนายศักดิ์ ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่ง คนงาน ได้ออกปฏิบัติงาน โดยนายพงษ์ เป็นพนักงานขับรถยนต์ซึ่งเป็นรถกระบะเข้า เมื่อแล่นมาถึงบริเวณทางหลวงหมายเลข 43 แยกป่าชิง จังหวัดสงขลา จุดที่ต้องปฏิบัติงาน ได้จอดรถบนถนนในช่องทางเดินรถด้านซ้าย ใกล้เสาไฟสัญญาณจราจร ทางเดินรถจากอำเภอหาดใหญ่มุ่งหน้าไปจังหวัดปัตตานี จากนั้น นายทร ได้ขึ้นไปบนรถกระบะเข้า เพื่อทำการซ่อมไฟสัญญาณจราจร โดยมีนายพงษ์ ทำหน้าที่ส่งเครื่องมือช่าง นายผดุงศักดิ์ เป็นผู้ทำหน้าที่วางกรวย และคอยโบกเตือนรถที่ขับเข้ามาจากทางด้านหลังรถกระบะให้ใช้ความระมัดระวังในขณะที่ขับผ่านบริเวณที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ ทั้งนี้ แต่ละคนได้สวมเสื้อสะท้อนแสงทุกคน ในระหว่างที่ทั้ง 4 คน กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้น ได้มีรถยนต์บรรทุกตู้คอนเทนเนอร์แบบหัวลาก ขับขี่โดย นายอาบู แล่นมาจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มุ่งหน้าไปจังหวัดปัตตานี เมื่อถึงบริเวณที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 4 คน กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ ส่วนบนของตู้คอนเทนเนอร์ได้ไปกระแทกเข้ากับรถกระบะเข้า ที่มีนายทรอยู่และกำลังซ่อมสัญญาณไฟจราจร เป็นเหตุให้รถกระบะเข้าตกจากแครนบังคับ ร่วงนายทรได้ตกลงมา ศีรษะกระแทกกับด้านหน้ากระจกของรถและกระแทกพื้นถนนจนหมดสติ พลเมืองดีนำตัวนายทรส่งโรงพยาบาล จนกระทั่งวันที่ 30 สิงหาคม 2561 เวลาประมาณ 02.00 น. นายทร ได้เสียชีวิตลงแพทย์ได้ระบุสาเหตุการเสียชีวิตว่า เลือดออกในก้านสมอง

คณะกรรมการฯ พิจารณาพฤติการณ์การเกิดเหตุแล้ว เห็นว่า การที่นายทร ลูกจ้างชั่วคราว แขวงทางหลวงสงขลา ประสบอุบัติเหตุถูกรถยนต์บรรทุกตู้คอนเทนเนอร์แบบหัวลากเฉี่ยวชนกระแทกรถสำนักงาน แขวงทางหลวงสงขลา ทำให้พลัดตกจากกระบะเข้าได้รับบาดเจ็บสาหัส ขณะปฏิบัติงานซ่อมบำรุงไฟสัญญาณจราจร ในทางหลวงหมายเลข 43 จังหวัดสงขลา และเสียชีวิตในเวลาต่อมา ถือได้ว่าเป็นการเสียชีวิตเพราะเหตุปฏิบัติการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา และมีได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง จึงเห็นสมควรอนุมัติให้จ่ายเงินชดเชย ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (3) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 6 มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (1) วรรคสอง และวรรคสี่ ดังนี้

1. เงินชดเชย กรณีผู้ประสบภัยเสียชีวิต $(15,000 \times 30)$ เป็นเงิน 450,000 บาท
2. เงินชดเชยในระหว่างที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในระหว่างวันที่ 28 สิงหาคม 2561 ถึงวันที่ 30 สิงหาคม 2561 เป็นเวลาจำนวน 3 วัน เป็นเงิน 1,500 บาท $((15,000 \text{ บาท} \div 30 \text{ วัน}) \times 3 \text{ วัน})$ รวมเงินชดเชย ทั้งสิ้น จำนวน 451,500 บาท $(450,000 + 1,500)$

แต่เนื่องจาก ทายาทของนายทร ได้รับเงินบำเหน็จพิเศษตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. 2519 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปแล้ว เป็นจำนวนเงิน 211,502 บาท ซึ่งต่ำกว่าเงินชดเชย ที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น ทายาทของนายทร จึงมีสิทธิได้รับเงินชดเชย เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ จำนวน 239,998 บาท (สองแสนสามหมื่นเก้าพันเก้าร้อยเก้าสิบแปดบาทถ้วน) $(451,500 - 211,502)$ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543

จึงเห็นสมควรเสนออนุมัติให้จ่ายเงินชดเชยเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ เป็นเงินจำนวน 239,998 บาท (สองแสนสามหมื่นเก้าพันเก้าร้อยเก้าสิบแปดบาทถ้วน) $(451,500 - 211,502)$

4. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิต เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2563 เวลาประมาณ 03.00 น. นายเทพ นายช่างโยธาชำนาญงานหมวดทางหลวงกบินทร์บุรี สังกัดแขวงทางหลวงปราจีนบุรี ได้รับแจ้งจากหัวหน้าสาธารณสุขป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดปราจีนบุรี ว่ามีน้ำท่วมที่สะพานวังมืด ตำบลบุพราหมณ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ในทางหลวงหมายเลข 304 ห่างจากอุโมงค์เชื่อมผืนป่าประมาณ 10 กิโลเมตร เพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยพิบัติน้ำป่าไหลหลากท่วมในพื้นที่ดังกล่าว จึงสั่งให้คนงานจำนวน 8 ราย โดยมีนายดล เป็นหัวหน้าชุด ออกเดินทางไปช่วยเหลือ ตั้งแต่เวลาประมาณ 04.00 น. ตั้งแต่สะพานวังมืด สะพานคลองยางหมู่ จนถึงอุโมงค์เชื่อมผืนป่า เพื่อปักหลักขาว - แดง ติดตั้งป้ายเตือน วางกรวยยาง โบกธง ต่อมาเวลาประมาณ 09.00 น. นายดล ได้รับการประสานจากปลัดอำเภอว่า เจ้าหน้าที่มูลนิธิสัจจพุทธธรรม แห่งประเทศไทย จะเข้าไปช่วยเหลือประชาชนที่ติดน้ำท่วมในอุโมงค์ประมาณ 7 คน แต่เนื่องจากการไฟฟ้าได้ทำการปิดกระแสไฟฟ้า จึงทำให้ระบบเครื่องกำเนิดไฟฟ้าในอุโมงค์ปั่นกระแสไฟใช้ในอุโมงค์ นายดลซึ่งได้ผ่านการอบรมใช้ระบบเครื่องกำเนิดไฟฟ้าได้นำกุญแจตู้ระบบเครื่องกำเนิดไฟฟ้าติดตัวไปด้วย เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอันตรายจากการเข้าไปช่วยเหลือประชาชนที่ติดน้ำท่วมในอุโมงค์ นายดล จึงนั่งเรือเจ็ทสกีไปกับเจ้าหน้าที่มูลนิธิสัจจพุทธธรรมแห่งประเทศไทย จำนวน 2 ราย คือ นายกร และนายศักดิ์ เข้าไปในอุโมงค์เชื่อมผืนป่าเพื่อจะทำการปิดระบบเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ในขณะที่เรือเจ็ทสกีกำลังแล่นไปยังจุดติดตั้งตู้ระบบเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณด้านหน้าอุโมงค์ประมาณ 10 เมตร กำแพงแบรีเออร์ซึ่งทำด้วยปูนบริเวณตู้ระบบเครื่องกำเนิดไฟฟ้าได้พังลงมาทำให้กระแสน้ำกระเพื่อมอย่างแรงมาปะทะกับเรือเจ็ทสกีและกระแสน้ำตีกลับทำให้เรือเจ็ทสกีคว่ำลง ทั้ง 3 คน ได้ตกลงไปในน้ำ นายดลถูกกระแสน้ำพัดลอยไปได้สักระยะหนึ่งก็ยื่นมือทั้งสองข้างขึ้นเหนือศีรษะเพื่อขอความช่วยเหลือ นายกรจึงโยนผ้าใบไปให้นายดลจับแต่ผ้าใบก็ถูกกระแสน้ำตีกลับ จากนั้นนายกรและนายศักดิ์ได้ถูกกระแสน้ำพัดลอยไปไกลจนมองไม่เห็นนายดล ต่อมาเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2563 ทีมค้นหาจึงพบศพของนายดลซึ่งห่างจากอุโมงค์ประมาณ 500 เมตร

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากรายงานการสอบสวน พยานหลักฐานต่าง ๆ มีความเห็นว่า นายดล ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา แต่ในขณะที่นั่งเรือเจ็ทสกีไปปิดเครื่องกำเนิดไฟฟ้า กำแพงแบรีเออร์ที่ได้พังลง ทำให้เกิดกระแสน้ำมาปะทะกับเรือเจ็ทสกี ส่งผลให้เรือเจ็ทสกีคว่ำลงทำให้นายดลจมน้ำถึงแก่ความตาย การที่นายดลจมน้ำโดยไม่ได้สวมเสื้อชูชีพเกิดจากการให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน และระหว่างการเดินทางได้เกิดเหตุสุดวิสัย ที่กำแพงแบรีเออร์ได้พังลงมา น้ำปะทะกับเรือเจ็ทสกีทำให้เรือเจ็ทสกีพลิกคว่ำ และนายดลถูกกระแสน้ำพัดจึงเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ซึ่งการถึงแก่ความตายดังกล่าวของนายดลไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของนายดลแต่อย่างใด จึงเห็นสมควรจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้แก่ทายาทของนายดลในอัตรา 30 เท่าของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย (15,000) เป็นเงิน 450,000 บาท (15,000 บาท × 30 เท่า) ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (3) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 6 มาตรา 17 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (1) และวรรคสอง แต่เนื่องจากทายาทของนายดลได้รับเงินบำเหน็จพิเศษตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. 2519 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปแล้ว เป็นจำนวนเงิน 237,170 บาท ซึ่งต่ำกว่าเงินชดเชยที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น ทายาทของนายดลจึงมีสิทธิได้รับเงินชดเชยเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ จำนวน 212,830 บาท (450,000 - 237,170) ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543

5. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีทุพพลภาพ เนื่องจากปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ

เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2566 เวลาประมาณ 21.15 น. รอง สวป.สถานีตำรวจนครบาล กับพวกออกตรวจพื้นที่ในเขตความรับผิดชอบ ได้รับแจ้งเหตุจากนางจำปี ว่า นายนิบุตรชายของตนเมายาเสพติด มีอาการคลุ้มคลั่ง อาละวาดทำลายทรัพย์สินเสียหาย จึงได้เดินทางไปยังที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุพบนายนิ มีพฤติกรรมอาละวาด ตะโกนโวยวาย ยืนถือท่อนเหล็กอยู่ในมือพร้อมที่จะทำร้ายผู้อื่น ในระหว่างที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังสนับสนุนอยู่นั้น นายนิเกรงว่าจะถูกจับกุมจึงได้เข้าไปในห้องพักภายในบ้าน ทำการปิดล็อกประตูห้องและปิดแสงไฟฟ้าภายในห้องพัก แต่มารดาของนายนิเกรงว่า นายนิจะจุดไฟเผาบ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ร้องขอให้นายเบต นายดนัย และนายดา ซึ่งขับรถจักรยานยนต์ผ่านมาเห็นเหตุการณ์ เข้าทำการช่วยเหลือควบคุมตัวนายนิโดยเข้าไปในบ้านและช่วยกันถีบประตูห้องพักของนายนิ เมื่อประตูเปิดออก พบนายนิถือท่อนเหล็กกลมยาวประมาณ 77 เซนติเมตรด้วยมือขวา และถือท่อนไม้ไผ่ยาวประมาณ 1 เมตรเศษ ด้วยมือซ้าย ระหว่างที่กำลังเข้าควบคุมตัวนายนิเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้เหล็กงัดดันตัวนายนิไว้ แต่ปรากฏว่า สู้แรงของนายนิไม่ไหว นายนิจึงใช้ท่อนเหล็กที่ถืออยู่เหวี่ยงไปมาทำให้นายดนัยถูกตีที่ขาขวาและข้อศอกซ้าย นายดาถูกตีที่ราวนมขวา หัวเข่าข้างขวา และหลังเท้าข้างขวา ส่วนนายเบตซึ่งเข้าไปประชิดตัวนายนิ ถูกตีที่บริเวณศีรษะจนสลบไป เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมตัวนายนิได้แล้ว มารดาของนายนิได้ให้นายนิ รับประทาน นายนิจึงได้ส่งบลก นายดาจึงนำตัวนายเบตส่งโรงพยาบาล แพทย์ได้ทำการรักษาบาดแผลบริเวณ เท้าซ้ายและให้นายเบตพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล เนื่องจากเสียเลือดมาก แต่นายเบตต้องการกลับมารักษาตัวที่บ้าน ต่อมาวันที่ 1 มิถุนายน 2566 เวลาประมาณ 00.30 น. นายเบตมีอาการซึมลง ตาลอย ตัวเหลือง ไม่พูด ญาติของนายเบตจึงได้นำตัวนายเบตส่งโรงพยาบาล แพทย์ทำการตรวจรักษา โดยส่งตรวจ CT brain พบเลือดออกในสมอง จึงทำการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะเพื่อระบายเลือด หลังผ่าตัดเรียบร้อยแล้ว นายเบต ได้พักรักษาตัวอยู่ห้อง ICU ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2566 - 12 กรกฎาคม 2566 แพทย์ได้ทำการตรวจร่างกาย รักษาพยาบาลแล้วระบุว่า โดนทำร้ายร่างกาย ให้การพิเคราะห์โรค คือ เลือดออกในสมอง และให้ความเห็นว่า พิการทุพพลภาพขนาดหนัก จนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ ซึ่งไม่สามารถ จะรักษาให้หายเป็นปกติได้

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากรายงานการสอบสวน พยานหลักฐานต่าง ๆ มีความเห็นว่านายเบตประสบเหตุถูกท่อนเหล็กตีที่ศีรษะได้รับบาดเจ็บสาหัส ขณะเข้าไปช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ จับกุมชายคลุ้มคลั่งยาเสพติด ส่งผลให้เลือดออกในสมอง เป็นเหตุให้พิการทุพพลภาพขนาดหนัก ถือได้ว่าเป็นเพราะเหตุได้ปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ และการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่ง โดยชอบของเจ้าพนักงาน และได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง จึงเข้าเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (4) และวรรคสอง

จึงเห็นสมควรจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้แก่ นายเบตฯ ดังนี้

1. เงินชดเชย กรณีพิการทุพพลภาพขนาดหนัก เป็นเงิน 450,000 บาท (15,000 บาท × 30 เท่า)
2. เงินดำรงชีพ ได้รับในอัตราร้อยละห้าสิบต่อเดือนของอัตราเงินเดือนเป็นเงิน 7,500 บาทต่อเดือน (15,000 บาท × 50%)
3. เงินชดเชยในระหว่างที่เข้ารับการรักษาพยาบาล ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2564 ถึงวันที่ 12 กรกฎาคม 2564 จำนวน 42 วัน เป็นเงิน 21,000 บาท ((15,000 บาท ÷ 30 วัน) × 42 วัน)

ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (4) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 8 มาตรา 17 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (1) วรรคสอง และวรรคสี่ และข้อ 2 (1) วรรคสอง

6. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิต เนื่องจากปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ

เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2564 เวลาประมาณ 23.30 น. นายน้อย ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ มาตามถนนเจริญนครฝั่งขาเข้าในช่องทางเดินรถที่ 3 และได้ประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์เสียหลักล้มลง บริเวณปากซอยเจริญนคร 35 ถนนเจริญนคร ขณะนั้นในบริเวณที่นายน้อย ประสบอุบัติเหตุ นายพุฒ ได้เห็นเหตุการณ์จึงได้ข้ามถนนเพื่อให้การช่วยเหลือ และนายสมชาย ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ผ่านมา พบเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวเช่นกัน จึงได้เข้าช่วยเหลือด้วย ขณะที่นายน้อย นายพุฒ และนายสมชาย กำลังเข็นรถจักรยานยนต์เพื่อเข้าจอดข้างทางนั้นได้มีรถยนต์ ผู้ขับคือนายองอาจ ขับมาด้วยความเร็วประมาณ 80 - 90 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุไม่สามารถหยุดรถได้ทัน จึงได้เฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ บริเวณเส้นเกาะกลางถนน เป็นเหตุให้นายน้อย และนายสมชาย ได้รับบาดเจ็บสาหัส ส่วนนายพุฒ เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การเกิดเหตุจากหลักฐาน และเอกสารต่าง ๆ แล้ว ถือได้ว่านายพุฒ ได้รับอันตรายถึงขั้นเสียชีวิต เป็นเพราะเหตุปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติในเมื่อการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน โดยการเสียชีวิตดังกล่าว ไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (4) และวรรคสอง จึงเห็นสมควรจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเสียชีวิตให้แก่ทายาทของนายพุฒ ในอัตรา 30 เท่า ของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย (15,000 บาท) เป็นเงินจำนวน 450,000 บาท (15,000 บาท × 30 เท่า) ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (4) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 6 มาตรา 17 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (1) และวรรคสอง

7. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิต เพราะเหตุปฏิบัติการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

นายสมชาย เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการหน่วยพิทักษ์ป่าเขาย้อย ได้ร่วมกับ สมาชิก อบต. อาสาเผ่าละว้าผลักดันช้างป่า และชุดเผ่าละว้าผลักดันช้างป่า เข้าปฏิบัติงานเตรียมการเผ่าละว้าและผลักดันช้างป่า บ้านพญาตามคำสั่ง ซึ่งขณะปฏิบัติงาน ได้รับแจ้งจากราษฎรว่ามีช้างป่า จำนวน 3 ตัว ออกหากินบริเวณสวนลำไย บ้านพญา เจ้าหน้าที่จึงแบ่งกำลังออกเป็น 2 ชุด ขณะทำการตรวจสอบติดตามร่องรอย ได้มีช้างป่า จำนวน 1 ตัว ที่หลบซ่อนตัวอยู่ในสวนลำไยวิ่งเข้าทำร้ายชุดเจ้าหน้าที่อย่างรวดเร็ว ทำให้นายสมชายซึ่งหลบหนีไม่ทัน ถูกช้างป่าทำร้ายจนเสียชีวิตในที่เกิดเหตุ โดยมีเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในที่เกิดเหตุได้พยายามขับไล่ช้างป่าเพื่อให้การช่วยเหลือแต่ไม่สามารถช่วยเหลือได้ทัน หัวหน้าชุดผลักดันช้างป่าจึงได้แจ้งกู้ภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจ หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และผู้ใหญ่บ้าน เข้าตรวจสอบพบว่า นายสมชายถูกช้างป่าทำร้ายจนเสียชีวิต ไม่พบบาดแผล บริเวณหน้าอกยุบ ซึ่งน่าจะเกิดจากช้างป่าเอาหัวพุ่งชนหรือใช้หัวเขาคบบริเวณหน้าอกของผู้เสียชีวิต สอดคล้องกับหนังสือรับรองการตายของโรงพยาบาล ที่ระบุสาเหตุการตายว่ามาจากอาการบาดเจ็บรุนแรงบริเวณหน้าอก

คณะกรรมการฯ พิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การเกิดเหตุ รวมถึงเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วถือว่า นายสมชายเสียชีวิตเพราะเหตุปฏิบัติการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และการเสียชีวิตดังกล่าว ไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเองจึงเข้าเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (3) และวรรคสอง จึงเห็นสมควรจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิตให้กับทายาทของ นายสมชาย ในอัตรา 30 เท่า ของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเพณีวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย (15,000 บาท) เป็นเงิน 450,000 บาท (15,000 บาท × 30 เท่า) ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (3) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 6 มาตรา 17 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (1) และวรรคสอง

แต่เนื่องจากเอกสารหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ส่งมา ปรากฏว่า บิดามารดาของ นายสมชายเสียชีวิตก่อนแล้ว มีภรรยาซึ่งไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตรชาย 1 คน แต่นายสมชายไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร และเด็กชายสมพงษ์ (บุตร) ไม่ได้มีการร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่บิดาตาย จึงไม่มีทายาทตามกฎหมาย ที่จะมสิทธิได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 สำหรับการขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพของ นายสมชาย ให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 5 ข้อ 8 ข้อ 9 และ ข้อ 10 ทั้งนี้ จะเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพได้ต่อเมื่อคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยมีมติอนุมัติให้จ่ายเงินสงเคราะห์แล้ว โดยให้ผู้จัดงานศพยื่นแบบขอรับได้ที่อำเภอท้องที่เกิดเหตุ ให้นายอำเภอสอบสวนข้อเท็จจริงว่าเป็นผู้อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับ ให้ส่งแบบคำขอพร้อมหลักฐานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้จ่ายเงินค่าจัดการศพ ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเบิกจ่ายผ่านระบบ New GFMS Thai เป็นเงินจำนวน 45,000 บาท ให้ผู้ที่จัดการศพของนายสมชายต่อไป

8. อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิต เนื่องจากปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ

เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2566 เวลาประมาณ 12.00 น. เด็กชายมงคล และนางสาวสมศรี ได้ชักชวนกันไปเล่นน้ำที่ฝายชะลอน้ำ ซึ่งไปเล่นกันเป็นประจำ โดยในระหว่างที่เล่นน้ำกันอยู่นั้น นางสาวสมศรี ได้กระโดดจากบริเวณหุบผาลงไปยังบริเวณด้านล่างที่มีน้ำหมุนวน เด็กชายมงคล ก็ได้ตามไปเล่นบริเวณที่มีน้ำหมุนวนด้วย ทั้ง 2 คนโดนกระแสน้ำพัดไปบริเวณกลางน้ำ ซึ่งกระแสน้ำที่ไหลหมุนวนเริ่มดูดและดึงตัวทั้ง 2 คน หมุนรอบ ๆ วังน้ำวน จนร่างกายเริ่มอ่อนแรง ไม่สามารถพาตัวเองออกมาจากวังน้ำวนได้ ต่อมาเวลาประมาณ 13.00 น. ขณะที่ นายชัย ขับรถผ่านสะพานข้ามฝายฯ ได้มองเห็นนางสาวสมศรี ลอยคอโบกมือ ขอความช่วยเหลือ นายชัย จึงจอดรถดู ในระหว่างนั้นนางสาวสมศรี ได้จมน้ำลงไป และเห็นเด็กชายมงคล ลอยคออยู่บริเวณริมขอบฝาย นายชัย จึงได้ร้องขอความช่วยเหลือจากคนที่อยู่ในบริเวณดังกล่าว เนื่องจากตนเองว่ายน้ำไม่เป็น จากนั้นนายภาคภูมิ ซึ่งนั่งตกปลาอยู่บริเวณฝาย ได้วิ่งมายังจุดเกิดเหตุและพูดคุยกับนายชัย เพื่อหาทางว่า จะช่วยเหลือเด็กชายมงคล ด้วยวิธีการใด นายสอง ลูกจ้างดูแลฝาย ได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือเช่นกัน จึงได้มาที่บริเวณฝาย เมื่อมาถึงเห็นนายชัย กำลังยืนคุยกับนายภาคภูมิอยู่ ในระหว่างที่นายชัย กับนายภาคภูมิ กำลังพูดคุยหาทางช่วยเหลืออยู่นั้น เด็กชายมงคล ที่ลอยคออยู่กำลังจะจมน้ำ นายภาคภูมิ จึงได้ตัดสินใจปีนลงไปยังบริเวณหุบข้างของฝายและกระโดดลงไปเพื่อช่วยเหลือเด็กชายมงคล ในขณะที่นายภาคภูมิ คว่าตัวเด็กชายมงคล ไว้ได้แล้ว และพยายามว่ายน้ำกลับขึ้นฝั่งอยู่นั้น แต่เนื่องด้วยกระแสน้ำเป็นน้ำวนและไหลเชี่ยวแรง ทำให้นายภาคภูมิ ไม่สามารถว่ายน้ำกลับขึ้นฝั่งได้ นายสอง จึงได้ถอดกางเกงขายาวออกแล้วปีนบันไดข้างฝายฯ ลงไปช่วยเหลือเด็กชายมงคลและนายภาคภูมิ โดยใช้มือเกาะยางบริเวณมุมหุบข้างของฝายฯ ไว้ แต่น้ำไหลแรงและเชี่ยวมาก ทำให้นายสอง โดนกระแสน้ำดูดและพัดจนเกือบเอาชีวิตไม่รอด จึงเข้าไปช่วยเหลือทั้ง 2 คนไม่ได้ นายสอง จึงพาตัวเองมาอยู่ริมฝั่งและเกาะหุบข้างของฝายฯ ไว้ จากนั้น นายชัย จึงได้วิ่งไปเอากระติกน้ำที่อยู่บริเวณหน้าบ้านพักเจ้าหน้าที่ดูแลฝายฯ ซึ่งอยู่ห่างจากตัวฝายฯ ไปประมาณ 30 เมตร เมื่อได้กระติกน้ำมาแล้ว นายชัย ได้โยนกระติกน้ำลงไปให้นายภาคภูมิ แต่น้ำที่ไหลเชี่ยวทำให้กระติกน้ำไหลไปคนละทาง ไปไม่ถึงตัวนายภาคภูมิ หลังจากนั้นนายภาคภูมิ ได้จมน้ำหายไป เหลือเพียงเด็กชายมงคลที่ลอยคออยู่ในสภาพกำลังจะจมน้ำ นางสาวจี ซึ่งเลี้ยงวัวอยู่ห่างจากฝายฯ ไปประมาณ 50 เมตร ได้นำเชือกวัวมา แล้วหย่อนเชือกลงไปให้นายสอง เพื่อให้โยนไปช่วยเหลือเด็กชายมงคลแต่เชือกสั้นจึงไม่สามารถโยนไปหาเด็กชายมงคลได้ ต่อมานายสาคร ที่ได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือ ได้ใช้เชือกไนลอนซึ่งยืมมาจากเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกับฝั่งฝายฯ ผูกเป็นเงื่อนตามที่ได้ฝึกฝนมา โยนให้เด็กชายมงคลซึ่งใช้เวลาเกือบ 10 นาที กว่าเด็กชายมงคลจะสามารถคว้าเชือกไว้ได้ เมื่อเด็กชายมงคลจับเชือกไว้ได้แล้ว นายสาคร จึงได้ดึงเชือกลากตัวเด็กชายมงคลมาหานายสอง ที่ริมฝายฯ จากนั้นนายสอง จึงได้นำเชือกมัดตัวเด็กชายมงคลไว้ เพื่อให้นายสาคร ดึงขึ้นไป หลังจากนั้นเวลาประมาณ 19.40 น. เจ้าหน้าที่นักประดาน้ำได้พบศพนายภาคภูมิ ซึ่งอยู่ห่างจากจุดเกิดเหตุไปประมาณ 100 เมตร จึงช่วยกันนำศพขึ้นมาจากน้ำ รอเจ้าหน้าที่ตำรวจมาทำการชันสูตรพลิกศพต่อไป

คณะกรรมการพิจารณาพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ การเกิดเหตุ รวมถึงเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ถือได้ว่า นายภาคภูมิ เสียชีวิตเพราะเหตุได้กระทำการตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติและการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน และการเสียชีวิตดังกล่าว ไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง จึงเข้าเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (4) และวรรคสอง

จึงเห็นสมควรจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิตให้แก่ทายาทของ นายภาคภูมิ ในอัตรา 30 เท่า ของอัตราเงินเดือนแรกบรรจุต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประภทวิชาการ (วุฒิปริญญาตรี) ระดับปฏิบัติการ ที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย (15,000 บาท) เป็นเงินจำนวน 450,000 บาท (15,000 บาท × 30 เท่า) ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 5 (4) และวรรคสอง ประกอบมาตรา 6 มาตรา 17 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ ผู้ประสบภัย พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 1 (1) และวรรคสอง

9. ไม่อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการเสียชีวิตเกิดจากความผิดของตนเอง

นายสงกรานต์ เป็นสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้สวมชุดอาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ อยู่ที่ศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน โรงเรียนวัดตาเปรี้ยวได้ขอสนับสนุน อปพร. เพื่อช่วยดูแลความ เรียบร้อยและอำนวยความสะดวกด้านการจราจรในงานศิษย์เก่า นายสงกรานต์จึงได้อาสาออกปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าว เมื่อเสร็จภารกิจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นายสงกรานต์ได้ขับขีรถจักรยานยนต์ออกมาจากงานศิษย์เก่า เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่เข้าเฝ้ารักษาความปลอดภัยท้องที่การบริหารส่วนตำบลประจำต่อ เมื่อผ่านมาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นบริเวณก่อนจะถึงทางออกกองการบริหารส่วนตำบลประจำ นายสงกรานต์ได้ขับขีรถจักรยานยนต์เลี้ยวขวา ตัดข้ามช่องทางย้อนศรเพื่อจะเข้าที่ประตูทางออกกองการบริหารส่วนตำบลประจำ แต่ในระหว่างนั้นก็ได้มี รถจักรยานยนต์ขับขี่สวนทางมาในช่องทางตามปกติ และได้เกิดการเฉี่ยวชนกันขึ้น นายสงกรานต์กระเด็นตกลง ข้างขอบถนน ได้รับบาดเจ็บอาการสาหัส มีเลือดออกบริเวณศีรษะ และได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา

พนักงานสอบสวนได้ตรวจสอบข้อมูล ในวันเกิดเหตุ นายสงกรานต์ไม่มีใบอนุญาตขับขี รถจักรยานยนต์ และได้สวมหมวกนิรภัยระหว่างการขับขีรถจักรยานยนต์แต่อย่างใด และได้ตรวจสอบที่พื้นถนน พบว่าพื้นถนนแห้งไม่เป็นอุปสรรคต่อการขับขี และบริเวณที่เกิดเหตุมีแสงสว่างเพียงพอ จากการสอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐาน พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นความประมาทของนายสงกรานต์ เพียงฝ่ายเดียว ที่ขับขีรถจักรยานยนต์ข้ามช่องทางตัดหน้ารถจักรยานยนต์คู่กรณีที่ขับขี่สวนทางมาทางตรง ในระยะกระชั้นชิดและไม่ได้เปิดไฟเลี้ยว จึงทำให้เกิดการเฉี่ยวชนกันขึ้นดังกล่าว ทางคดีมีพยานเพียงพอเชื่อได้ว่า นายสงกรานต์ผู้ต้องหาในคดีนี้ ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจริง ฐาน “ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับ อันตรายสาหัสและรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย” อันเป็นความผิดตาม ประมวลกฎหมาย อาญา แต่เนื่องจากผู้ต้องหาในคดีนี้ได้ถึงแก่ความตายจึงทำให้คดีเป็นอันระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากรายงานการสอบสวน พยานหลักฐานต่าง ๆ มีความเห็นว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นความประมาทของนายสงกรานต์เพียงฝ่ายเดียว ฐาน “ขับรถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสและรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย” อันเป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา การขับขีรถจักรยานยนต์โดยไม่มีใบอนุญาตขับรถ ไม่ได้สวมหมวกนิรภัยระหว่างการ ขับขีรถจักรยานยนต์ ประกอบกับรถจักรยานยนต์ของนายสงกรานต์ขาดการชำระภาษีประจำปี และขาดการต่อ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยฯ ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ดังนั้น การประสบอุบัติเหตุ ดังกล่าวเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และเกิดจากความผิดของนายสงกรานต์เอง **พฤติกรรมจึงไม่เข้าเกณฑ์** ที่ทายาทจะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามมาตรา 5 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543

10. ไม่อนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยกรณีเสียชีวิต (COVID-19) เนื่องจากเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

นางเขียว เป็นอาสาสมัครสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมป้องกันโรคของประชาชนในชุมชน ปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน ดูแลผู้สัมผัสเสี่ยงสูงในชุมชนที่อยู่ระหว่างการกักตัว และได้รับมอบหมายให้ร่วมปฏิบัติงานออกหน่วยคัดกรองผู้ป่วยในชุมชนที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) การปฏิบัติหน้าที่ของนางเขียว นั้นไม่มีคำสั่งให้ปฏิบัติงานเนื่องจากตำแหน่งอาสาสมัครสาธารณสุข เป็นความสมัครใจของอาสาสมัครในการปฏิบัติหน้าที่ และศูนย์บริการสาธารณสุขจึงได้จัดทำตารางปฏิบัติหน้าที่ประจำเดือนเพื่อกำหนดให้อาสาสมัครสาธารณสุขได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว โดยในเดือน พฤษภาคม 2564 นางเขียว ได้ปฏิบัติหน้าที่ในวันที่ 3 6 11 14 และ 19 พฤษภาคม 2564 ซึ่งกำหนดให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์สุขภาพชุมชนได้วันละ 1 คน ในช่วงเวลา 08.00 - 16.00 น.

จากประวัติการเดินทาง (Time Line) ของนางเขียว ระหว่างวันที่ 5 พ.ค.64 ถึงวันที่ 11 มิ.ย. 64 ปรากฏพฤติกรรมของนางเขียว ดังนี้ เมื่อวันที่ 6 พ.ค. 64 นางเขียวเดินทางเข้าเวรประจำศูนย์สุขภาพชุมชนฯ ตั้งแต่เวลา 08.30 - 15.00 น. วันที่ 8 พ.ค. 64 พักอาศัยอยู่ที่บ้านและเดินพบปะเพื่อนในชุมชนบ้างเล็กน้อย วันที่ 11 พ.ค. 64 เดินทางเข้าเวรประจำศูนย์สุขภาพชุมชนฯ ตั้งแต่เวลา 08.30 - 15.00 น. วันที่ 14 พ.ค. 64 เดินทางเข้าเวรประจำศูนย์สุขภาพชุมชนฯ ตั้งแต่เวลา 08.30 - 15.00 น. วันที่ 15 พ.ค. 64 พักอาศัยอยู่ที่บ้านและได้นำยารักษาโรคไปให้นางอุบลประชาชนในชุมชนผู้ติดเชื้อ COVID-19 ต่อมาวันที่ 18 พ.ค. 64 นางเขียว เริ่มมีอาการไอ เจ็บคอ และร่างกายอ่อนเพลีย วันที่ 19 พ.ค. 64 เข้าเวรศูนย์สุขภาพชุมชนฯ ตั้งแต่เวลา 08.30 - 15.00 น. และวันที่ 21 พ.ค. 64 ตรวจพบเชื้อ COVID-19 และวันที่ 22 พ.ค. 64 เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลกล้วยน้ำไท และเสียชีวิตเมื่อวันที่ 11 มิ.ย. 64 โดยแพทย์ผู้ทำการรักษาได้วินิจฉัยว่า สาเหตุการเสียชีวิตเกิดจากการติดเชื้อ COVID-19 เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลตั้งแต่วันที่ 22 พ.ค. 64 ถึงวันที่ 11 มิ.ย. 64

คณะกรรมการพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การเกิดเหตุแล้วพบว่า การที่นางเขียว เสียชีวิตจากการติดเชื้อ COVID-19 ยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่า เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุข เนื่องด้วยเอกสารหลักฐานที่ไม่สามารถตรวจสอบหรือเชื่อได้ว่าเป็นผลมาจากการที่นางเขียว ปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับปัจจัยและพฤติกรรมของนางเขียว ที่เป็นผู้สูงอายุ และมีโรคประจำตัวอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ต้องฉีดวัคซีน ซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายให้สิทธิการรับวัคซีนกับบุคลากรทางการแพทย์และอาสาสมัครสาธารณสุขเป็นกลุ่มแรก ซึ่งการฉีดวัคซีนจะช่วยลดความรุนแรงของอาการหากติดเชื้อแล้ว แทนที่จะเสียชีวิตก็อาจจะเป็นแค่ป่วยมีอาการเหมือนไข้หวัด และในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขในการนำไปให้ผู้ติดเชื้อ ไม่ได้มีการพบปะพูดคุยหรือใช้เวลาร่วมกันที่จะทำให้ติดเชื้อ COVID-19 ได้ โอกาสที่จะติดเชื้อแทบเป็นไปไม่ได้ อีกทั้งในระหว่างที่นางเขียว ปฏิบัติงานอาสาสมัครสาธารณสุขได้สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันการติดเชื้อ COVID-19 ตลอดเวลา และเพื่อนร่วมงานไม่มีประวัติการติดเชื้อ COVID-19 แต่อย่างใด จะเห็นได้ว่า การเสียชีวิตของนางเขียว เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของนางเขียว จึงถือว่ายังไม่เข้าเกณฑ์ตามมาตรา 5 และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543